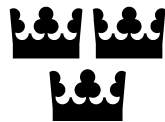

Utrikesförvaltning och internationell samverkan

5

Förslag till statsbudget för 1999

Utrikesförvaltning och internationell samverkan

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Inledning.....	7
2.1	Omfattning	7
2.2	Utgiftsutvecklingen.....	7
2.3	Resultatbedömning.....	8
2.3.1	Tillståndet och utvecklingen inom området	8
2.3.2	Resultat.....	14
2.3.3	Prioriteringar.....	15
3	Utrikesförvaltningen m.m.....	19
3.1	Omfattning	19
3.2	Utgiftsutvecklingen.....	19
3.3	Resultatbedömning.....	19
3.4	Anslag.....	20
	A1 Utrikesförvaltningen.....	20
	A2 Nordiskt samarbete.....	21
	A3 Ekonomiskt bistånd till svenska medborgare i utlandet m.m. .	22
4	Internationella organisationer	23
4.1	Omfattning	23
4.2	Utgiftsutvecklingen.....	23
4.3	Resultatbedömning.....	23
4.4	Anslag.....	24
	B1 Bidrag till vissa internationella organisationer	24
	B2 Nordiska ministerrådet	28
	B3 Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)	29
	B4 Fredsfrämjande verksamhet.....	30
5	Information om Sverige i utlandet.....	33
5.1	Omfattning	33
5.2	Utgiftsutvecklingen.....	33
5.3	Resultatbedömning.....	34
5.4	Revisionens iakttagelser	34
5.5	Anslag.....	34

	C1	Svenska institutet.....	34
	C2	Övrig information om Sverige i utlandet.....	35
6		Nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor m.m.....	37
	6.1	Omfattning.....	37
	6.2	Utgiftsutvecklingen.....	37
	6.3	Resultatbedömning.....	38
	6.4	Revisionens iakttagelser.....	38
	6.5	Anslag.....	38
	D1	Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området.....	38
	D2	Information och studier om säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling.....	39
	D3	Bidrag till Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI).....	39
	D4	Forskning till stöd för nedrustning och internationell säkerhet.....	40
	D5	Utrikespolitiska Institutet.....	41
	D6	Forskningsverksamhet av särskild utrikes- och säkerhetspolitisk betydelse.....	41
7		Övriga utrikespolitiska frågor.....	43
	7.1	Omfattning.....	43
	7.2	Utgiftsutvecklingen.....	43
	7.3	Resultatbedömning.....	44
	7.4	Revisionens iakttagelser.....	44
	7.5	Anslag.....	44
	E1	Inspektionen för strategiska produkter.....	44
	E2	Europainformation m.m.....	45
	E3	Föreningen Norden.....	47

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen

1. för budgetåret 1999 anvisar anslagen under utgiftsområde 5 *Utrikesförvaltning och in-*

ternationell samverkan enligt följande uppställning:

Anslagsbelopp

Tusental kronor

Anslag	Anslagstyp	Anslagsbelopp (tusental kronor)
A1 Utrikesförvaltningen	ramanslag	1 740 101
A2 Nordiskt samarbete	ramanslag	1 480
A3 Ekonomiskt bistånd till svenska medborgare i utlandet m.m.	ramanslag	5 486
B1 Bidrag till vissa internationella organisationer	obetecknat anslag	491 608
B2 Nordiska ministerrådet	obetecknat anslag	290 043
B3 Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)	obetecknat anslag	26 300
B4 Fredsfrämjande verksamhet	ramanslag	146 333
C1 Svenska institutet	ramanslag	51 826
C2 Övrig information om Sverige i utlandet	ramanslag	14 835
D1 Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området	ramanslag	1 409
D2 Information och studier om säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling	ramanslag	9 000
D3 Bidrag till Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI)	obetecknat anslag	20 755
D4 Forskning till stöd för nedrustning och internationell säkerhet	ramanslag	11 080
D5 Utrikespolitiska Institutet	obetecknat anslag	10 216
D6 Forskningsverksamhet av särskild utrikes- och säkerhetspolitisk betydelse	ramanslag	5 891
E1 Inspektionen för strategiska produkter	ramanslag	16 027
E2 Europainformation m.m.	ramanslag	21 800
E3 Föreningen Norden	ramanslag	7 128
Summa		2 871 318

2 Inledning

2.1 Omfattning

Utgiftsområdet Utrikesförvaltning och internationell samverkan består av följande verksamhetsområden: utrikesförvaltning, internationella organisationer, information om Sverige i utlandet, nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor samt övriga utrikespolitiska frågor. Myndigheter som verkar inom utgiftsområdet är Svenska institutet och Inspektionen för strategiska produkter.

2.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Miljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
2 476	2 811	2 767	2 871	2 895	2 931

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Den svenska utrikesförvaltningen har aktivt medverkat till att förverkliga regeringens ambitioner och mål på det utrikespolitiska området så som de här redovisas i inledningen till utgiftsområdet. Utfallet för utgiftsområdet blev år 1997 ca 0,3 miljarder kronor lägre än budgeterat beroende på svårigheten att exakt förutse storleken på de obligatoriska bidragen till internationella organisationer och framför allt till FN:s fredsbevarande operationer.

Förändringar

Utrikesförvaltningens verksamhet anpassas fortlöpande efter de krav som en ökande internationalisering ställer på Sverige. Den 1996 genomförda integrationen av Utrikesdepartementets verksamhet (utrikespolitik, handel, internationellt utvecklingssamarbete och migration) förbättrar departementets möjligheter att tillvarata svenska intressen såväl i vårt närområde och i Europa som globalt. Amsterdamfördraget, som godkänkts av riksdagen, förberedelserna för EU:s utvidgning och samarbetet i Norden och Östersjöområdet har under det gångna året varit viktiga frågor liksom Europas säkerhetspolitiska omdaning och Sveriges medlemskap i FN:s säkerhetsråd. Stor uppmärksamhet har även ägnats främjandet av svenska ekonomiska intressen i utlandet och den successiva anpassningen av våra förbindelser med länderna i Afrika, Asien och Latinamerika till en ny tids krav.

Mål

Målet för utgiftsområdet är att säkerställa Sveriges intressen i förbindelserna med andra länder.

Prioriteringar

Prioriterade uppgifter i svensk utrikespolitik under 1999 är främjande av demokrati och mänskliga rättigheter, fortsatt reformering av FN och dess fackorgan, nedrustning, utveckling av konfliktförebyggande verksamhet, ökad internationell samverkan för att skapa effektiva motmedel mot internationell terrorism, att göra utrikesför-

valtningen till ett bättre instrument i näringspolitiken, EU-samarbetet och unionens utvidgning, skapandet av en alleuropeisk säkerhets- och samarbetsordning, att bidra till Rysslands fortsatta inlemmande i europeiskt samarbete, det nordisk-baltiska samarbetets fortsatta utveckling, utveckling av samarbetet i Östersjö- och Barentsregionen och området integration i en vidare europeisk samverkan, förnyelse av Sveriges globala biståndssamarbete, särskilt vad gäller Afrika, samt vidareutveckling av migrationspolitiken med ett europeiskt perspektiv.

2.3 Resultatbedömning

2.3.1 Tillståndet och utvecklingen inom området

Sveriges fred och det svenska folkets säkerhet och välfärd är beroende av utvecklingen i omvärlden och av vårt lands mångskiftande samverkan med andra länder. Till följd av den ekonomiska globaliseringen och den europeiska integrationen växer fortlöpande detta beroende, och ökande krav ställs på svensk utrikespolitik och svensk utrikesförvaltning att tillvarata svenska intressen och hävda svenska ståndpunkter. Ökad sysselsättning utgör ett huvudmål för regeringens politik. Att medverka i ansträngningarna att nå detta mål är en viktig uppgift för utrikesförvaltningen.

Främst genom vårt medlemskap i Europeiska unionen (EU) deltar Sverige aktivt i formandet av det framtida Europa. Svensk utrikespolitik har genom EU fått en ny dimension, samtidigt som medlemskapet i allt högre grad påverkar vårt eget samhälles utveckling och vårt folks levnadsvillkor. Med Amsterdamfördraget, som riksdagen godkände våren 1998, fördjupas samarbetet inom EU på för Sverige viktiga områden. Fördraget utgjorde en förutsättning för beslutet i december 1997 att påbörja anslutningsprocessen av nya medlemmar. Att denna process omfattar samtliga elva kandidatländer innebär att en central strävan i svensk utrikespolitik förverkligats.

Vårt närmaste grannskap, Norden, Östersjöområdet och Barentsregionen, intar självfallet en central plats i de svenska utrikesförbindelserna. Regeringen har lagt särskild vikt vid att befästa och bygga ut samarbetet på olika områden mellan länderna i vår del av Europa. Nordeuropas integration i en ny alleuropeisk säkerhets- och

samarbetsordning förblir ett huvudmål för svensk utrikespolitik.

Framför allt vad som skett och sker i västra Balkan visar på nödvändigheten av ett gemensamt ansvar för fred och säkerhet i Europa med särskild inriktning på konfliktförebyggande verksamhet. Förutom genom EU medverkar Sverige till framväxten av en alleuropeisk säkerhets- och samarbetsordning genom Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), Europarådet, Västeuropeiska unionen (VEU) och Euro-atlantiska partnerskapsrådet (EAPR) med Partnerskap för fred (PFF).

Ytterst vilar vårt lands säkerhet och vårt folks trygghet och välfärd på den vidare, globala utvecklingen. Denna präglas av ökande världshandel, globala kapitalrörelser och snabba framsteg, inte minst inom informationsteknologin. Utvecklingen medför ökat välstånd för många länder och grupper inom länderna. Den leder emellertid också till växande klyftor mellan och inom länderna och utsätter på många håll miljön för svåröverskådliga påfrestningar. I svensk utrikespolitik förenas därför vårt konsekventa arbete för allt friare världshandel med förnyat utvecklings-samarbete och strävan efter en miljömässigt hållbar global utveckling.

Risken för ett förödande stormaktskrig har så gott som upphört, men runt om i världen utkämpas väpnade konflikter, orsakade av djupgående etniska, religiösa och ekonomiska motsättningar och rent maktpolitisk fiendskap. Krigshandlingar, kränkningar av mänskliga rättigheter, svält och misär vållar svåra lidanden och driver människor att fly. Trots framsteg på nedrustningsområdet under senare år har hotet om spridning av kärnvapen fått ny aktualitet. Mot denna bakgrund har traditionellt centrala områden i svensk utrikespolitik som nedrustning, särskilt av massförstörelsevapen, krav på respekt för folkrätt och mänskliga rättigheter och främjande av demokrati, rättfärdig social och ekonomisk utveckling och jämställdhet mellan könen betonats än starkare. Fredsfrämjande insatser och strävan att finna metoder att tidigt förebygga konflikter har blivit allt viktigare uppgifter för svensk säkerhetspolitik. Migrationspolitiken har blivit en integrerad del av Utrikesdepartementets verksamhet.

Sveriges medlemskap i Förenta nationerna (FN) och dess olika organ liksom i Världshandelsorganisationen (WTO) är av grundläggande betydelse för vårt lands möjligheter att påverka den globala utvecklingen. Till följd av sin plats i

säkerhetsrådet har Sverige under 1997 och 1998 ett särskilt ansvar för FN:s förmåga att upprätthålla internationell fred och säkerhet och har därutöver aktivt påverkat det reformarbete som sker inom världsorganisationen.

En väl samordnad information i utlandet om Sverige och svenska förhållanden utgör en betydelsefull del av svensk utrikespolitik. Nämnden för Sverigefrämjande i utlandet har befast sin roll som samarbetsforum för strategiskt Sverigefrämjande insatser.

FN och global säkerhet

Gränsen mellan militär och icke-militär säkerhet har blivit mindre skarp. Bland världssamfundets stater sprids alltmera insikten om att miljöförstöring, massfattigdom, etniskt, religiöst och politiskt förtryck, internationell terrorism, grov internationell brottslighet och spridning av massförstörelsevapen är hot, som måste mötas globalt på samma sätt som krig och väpnade konflikter. Att trygga enskilda människors säkerhet och skapa bättre levnadsvillkor för vår egen och framtida generationer fordrar ökad internationell samverkan.

Betydelsen av att långsiktigt bygga för fred genom att främja respekten för mänskliga rättigheter, demokrati och social och ekonomisk utveckling vägleder i hög grad svenskt internationellt agerande. Att förebygga konflikter inom länder och genom snabba internationella insatser hejda väpnade konflikter såväl inom som mellan enskilda stater har blivit en allt viktigare uppgift för globalt samarbete. Sverige spelar här en aktiv roll, inte minst genom ett fortsatt deltagande i den NATO-ledda fredsstyrkan (SFOR) i Bosnien-Hercegovina och FN-styrkan i Makedonien (UNPREDEP).

FN bär ett ansvar för ekonomisk och social utveckling i alla dess aspekter. Både för att förebygga väpnade konflikter och för att möta icke-militära hot spelar FN och dess olika organ en central roll. Under 1990-talet har FN genom en rad stora konferenser fört upp miljö, mänskliga rättigheter, befolkningsfrågor, kvinnor och social utveckling samt boende och bebyggelse på den globala dagordningen. Att ge dessa konferenser en effektiv och samordnad uppföljning är en långsiktig och ofta mödosam uppgift, som t.ex. klimatkonferensen i Kyoto i december 1997 visar. Att medverka i detta arbete är en viktig del av Sveriges internationella solidaritetspolitik.

Det växande behovet av internationell samverkan på skilda områden ställer ökade krav på FN:s handlingsförmåga och effektivitet. En viktig förutsättning för att FN skall kunna fungera effektivt är att samtliga medlemsländer fullgör sina ekonomiska skyldigheter. Samtidigt är radikala reformer av FN-arbetet nödvändiga.

Folkrätten intar sedan länge en central plats i svensk utrikespolitik. Av särskild vikt idag är att förbättra efterlevnaden av folkrättens bestämmelser och att staterna ansluter sig till bindande tvistlösningsmekanismer.

Arbetet för de mänskliga rättigheterna måste ständigt föras vidare. Att stärka och skydda de mänskliga rättigheterna får en allt viktigare plats i svensk utrikespolitik. Fortfarande utdöms och verkställs dödsstraff i stort antal på många håll i världen. Dödsstraffet liksom förekomsten av tortyr och godtyckliga avrättningar måste bekämpas aktivt. Respekten för de mänskliga rättigheterna och den humanitära rätten i inbördeskonflikter måste stärkas.

Först under senare år har jämställdhet mellan kvinnor och män, inte minst kvinnors rättigheter och barnens rättigheter på allvar uppmärksamats internationellt. Detta är ett för svensk politik angeläget område i FN och andra sammanhang.

Sverige fortsätter målmedvetet ansträngningarna att föra det internationella nedrustningsarbetet vidare. Vi tillmäter kärnvapenedrustning och icke-spridning av kärnvapen särskild betydelse. Beslutet sommaren 1998 att vid nedrustningskonferensen (CD) i Genève inleda förhandlingar om ett avtal, som förbjuder framställning av klyvbart material för vapenändamål, inger förhoppningar. Samtidigt utgör Indiens och Pakistans provsprängningar med kärnvapen våren 1998 ett allvarligt hot och svårt bakslag för de internationella ansträngningarna för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen.

Efter Indiens och Pakistans provsprängningar med kärnvapen gjorde den svenska utrikesministern tillsammans med sju andra utrikesministrar i juni 1998 ett uttalande, vari de riktade en kraftfull uppmaning såväl till de fem "officiella" kärnvapenmakterna som till Indien, Israel och Pakistan att ta sitt fulla ansvar för att få till stånd ett totalt avskaffande av kärnvapnen.

Ännu består hotet från biologiska och kemiska vapen och därmed nödvändigheten att aktivt fullfölja nedrustningsarbetet på dessa områden. I dagens konflikter är det emellertid konventionella vapen, särskilt lätta vapen, som skördar off-

ren, i stor utsträckning bland civilbefolkningen. Dessa vapen ägnas allt större internationell uppmärksamhet. Sverige deltar aktivt i detta arbete, bl.a. i FN:s expertgrupp för frågor rörande lätta vapen.

Sverige fäster stor vikt vid genomförandet av det globala Wassenaar-arrangemanget med syfte att hindra spridning av krigsmateriel och strategiskt känsliga produkter. Stor betydelse tillmäter regeringen också EU:s rådsbeslut i juni 1998 att anta en uppförandekod för krigsmaterielexport, som syftar till att skapa en hög gemensam standard för medlemmarnas politik på exportkontrollområdet.

Sveriges utvecklingssamarbete behandlas under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.

Ett vidgat internationellt ekonomiskt utbyte

Utrikeshandel är en stark drivkraft för ekonomisk tillväxt och utveckling. Det gäller globalt, i utvecklingsländerna såväl som i EU och i Sverige. Världshandeln växer som en följd av globaliseringen snabbare än världsprодукtionen. För ett utrikeshandelsberoende land som Sverige är frihandel en nödvändighet. Därför verkar Sverige för multilateralt samarbete och väl fungerande spelregler för den internationella handeln. Detta är en förutsättning för att alla länder oavsett ekonomisk och politisk styrka skall ges lika rättigheter.

WTO har under sina första tre år varit framgångsrikt med att förstärka det globala regelverket. Under 1997 slutfördes tre viktiga avtal, nämligen avtalen om handel med telekommunikations- och finansiella tjänster samt avtalet om frihandel med IT-produkter. Vid WTO:s andra ministerkonferens, som ägde rum 1998, gav medlemsregeringarna organisationen i uppdrag att påbörja förberedelsearbetet inför beslut om en ny multilateral förhandlingsrunda om ökad frihandel. EU kommer att verka för att beslutet fattas vid WTO:s tredje ministerkonferens hösten 1999 med förhandlingsstart år 2000. Samtidigt som arbetet med fortsatt liberalisering av världshandeln måste ske genom nya förhandlingar i WTO, är det viktigt att världens samtliga stater omfattas av regelsystemet. Idag är 132 länder medlemmar i WTO, medan 30 stater förhandlar om medlemskap.

Regionala frihandelsarrangemang utgör normalt värdefulla och pådrivande komplement till multilaterala lösningar. Sveriges agerande utgör

ett gott exempel på en sådan positiv samverkan. EU och Europa bildar en av världens mest öppna marknader, och vårt land har alltsedan inträdet i EU drivit vår traditionella frihandelslinje och arbetat för fortsatt och ökad öppenhet mot omvärlden. Sverige verkar för en reform av EU:s gemensamma jordbrukspolitik och därigenom för en liberalisering av världshandeln med jordbruksprodukter. Vi fortsätter att arbeta för en förbättring av utvecklingsländernas tillträde till den europeiska marknaden och deras integration i världshandeln. Sverige lägger särskild vikt vid ett närmare EU-samarbete med Central- och Östeuropa och länderna i Medelhavsområdet.

De svenska medlemsavgifterna för flera av de internationella ekonomiska samarbetsorganisationerna finansieras över utgiftsområde 24 Näringsliv.

EU. Samarbete och säkerhet i Europa

EU är den främsta drivkraften i den omdaning av Europa som blev möjlig genom sovjetväldets sammanbrott. Ytterst gäller det att befästa freden och demokratin och att skapa välfärd i hela Europa. Europeiska rådets beslut i Luxemburg i december 1997 att inleda utvidgningsprocessen med samtliga elva kandidatländer var därför av central betydelse för Europas framtid. Utvidgningen reser krav på både unionen och kandidatländerna. Nya medlemsländer måste uppfylla regelverkets höga krav på demokrati, marknads ekonomi och ett fungerande rättssamhälle.

Vid sidan av utvidgningen står nu flera stora och betydelsefulla frågor på EU:s dagordning 1999 och åren därefter. Den gemensamma valutainförs i elva länder vid årsskiftet 1998/99. Utvidgningen framtvingar institutionella reformer. Viktiga beslut måste fattas om EU:s budget och om reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken liksom om regional- och strukturpolitiken.

En central uppgift för Utrikesdepartementet är att verka samordnande i EU-frågor, att bevaka andra staters ställningstaganden och att bidra med utrikes- och europapolitiska aspekter på svenska ställningstaganden i EU-frågor. Departementet skall stimulera en bred och fördjupad diskussion om EU:s långsiktiga utveckling och om svensk Europapolitik i ett längre perspektiv. Efterfrågan på EU-information från departementet har fortlöpande ökat, och särskilda medel har avsatts för detta ändamål.

I flertalet central- och östeuropeiska länder har den ekonomiska omvandlingen fortsatt och demokratin befästs, om än med avsevärda skillnader mellan olika stater. Stabil demokrati och förbättrade sociala och ekonomiska villkor i Central- och Östeuropa utgör en förutsättning för bestående fred och säkerhet i hela Europa. Att bidra till en sådan utveckling är det övergripande målet för Sveriges stöd till Central- och Östeuropa.

Den allvarliga ekonomiska och politiska kris som blossade upp i Ryssland 1998 skapar ökad osäkerhet om utvecklingen i landet på både kortare och längre sikt. En fortsatt och framgångsrik reformprocess i Ryssland är av avgörande betydelse för europeisk säkerhet. Att successivt alltmera inlemma Ryssland i europeiskt samarbete är en angelägenhet för hela EU. I både alleuropeiskt och regionalt perspektiv fäster Sverige största vikt vid en konstruktiv dialog och ett växande samarbete med Ryssland. President Boris Jeltsins statsbesök i Sverige 1997 var ett betydelsefullt led i denna svenska politik.

Ett andra treårsprogram för utvecklingssamarbete med Central- och Östeuropa åren 1999-2001 framlades våren 1998. Regeringen vill med detta samarbete främja en säkerhetsgemenskap, fördjupa demokratins kultur och stödja en socialt hållbar ekonomisk omvandling och en miljömässigt hållbar utveckling. Programmet är inriktat på att bistå de länder som sökt inträde i EU i förberedelserna för medlemskap, på en vidare integration av Ryssland och Ukraina i europeiska samarbetsstrukturer och på åtgärder för att förbättra den sociala situationen i samarbetsländerna. Prioriterade samarbetsländer är Estland, Lettland, Litauen och Polen samt Ryssland och Ukraina.

Det före detta Jugoslavien har förblivit ett tragiskt och hotfullt undantag från en i övrigt fredlig omvandling av Europa efter det kalla krigets slut. Freden har bestått i Bosnien-Hercegovina, men konflikten mellan den serbiska regimen och den albanska befolkningsmajoriteten i Kosovo trappades 1998 upp till väpnad nivå med nya flyktingströmmar och risk för spridning till i första hand Albanien och Makedonien som följd. Sverige deltar aktivt, främst i FN:s säkerhetsråd, i de internationella ansträngningarna att få till stånd en fredlig reglering av konflikten och förhindra vidare upptrappning och spridning. Vårt land kommer att fortsätta sitt djupa engagemang för fred och försoning i före detta Jugoslavien både genom humanitära insatser av skilda slag, stöd till flyktingåtervandring och återuppbyg-

nad och genom medverkan i fredsfrämjande militära operationer.

Atlantpakten (NATO) med EAPR och PFF och OSSE är vid sidan av EU de viktigaste organisationerna i framväxten av den alleuropeiska säkerhetsstruktur som är ett långsiktigt mål för svensk utrikespolitik. De spelar liksom VEU och Europarådet skilda roller i denna process. Genom vårt medlemskap i EU, OSSE och Europarådet, vårt observatörskap i VEU och vårt deltagande i EAPR och PFF-samarbetet tar Sverige ett betydande ansvar för uppbyggnaden av en alleuropeisk säkerhetsstruktur till gagn för vår egen trygghet och säkerhet. Även bilaterala förbindelser med olika länder är av stor betydelse. Regeringen fäster här särskild vikt vid den säkerhetspolitiska dialogen med Finland.

Enligt beslut 1997 blir Polen, Tjeckien och Ungern 1999 medlemmar av NATO. En rad andra stater, bland dem de tre baltiska länderna, önskar inträde, och dörren har också lämnats öppen för en fortsatt utvidgning. Utvidgningen är ett led i den pågående förändringen av NATO och även en del av omdaning av den europeiska säkerhetsstrukturen efter det kalla kriget. NATO, som är en struktur för militärt samarbete, har de senaste åren påtagit sig en central roll på det fredsfrämjande området i Europa. Sverige välkomnar förändringen från exklusiv inriktning på försvar av medlemsländerna till bred samverkan även med utanförstående länder för att möta nya hot mot europeisk säkerhet.

I ett Europa, där säkerhetshoten i växande utsträckning är icke-militära, är själva förändringsprocessen i NATO och den europeiska säkerhetsstrukturen det centrala. Det viktiga är att denna process som helhet leder fram mot gemensam säkerhet och en alleuropeisk säkerhetsgemenskap.

Till de grundläggande principerna för europeisk säkerhet hör varje lands rätt att självt träffa sitt säkerhetspolitiska vägval, att inga nya skilje-linjer får skapas i Europa och att alla stater bär ett ansvar för den gemensamma säkerheten. I ljuset av dessa principer skall NATO:s utvidgning värderas liksom inrättandet av NATO-Rysslandsrådet och EAPR. De är alla sammanhängande delar av den positiva förändringsprocessen i europeisk säkerhet.

Utvidgningsbeslutet ändrar inte Sveriges förhållande till NATO. Vår militära alliansfrihet, som syftar till att vårt land skall kunna vara neutralt i händelse av krig i vårt närområde, består. Den gagnar vår egen säkerhet bäst, stärker säker-

heten i vårt närområde och vår förmåga att medverka i uppbyggnaden av en alleuropeisk säkerhetsstruktur.

EAPR bildar en politisk ram för PFF-samarbetet. I första hand är det ett organ för praktiskt samarbete om krishantering, vilket NATO lägger allt större vikt vid. Sveriges deltagande i PFF och dess övningsverksamhet förbättrar vår förmåga att genomföra fredsfrämjande operationer tillsammans med NATO och övriga samarbetsländer utan att beröra försvaret av vårt eget territorium. I det före detta Jugoslavien, där NATO har fortsatt att spela en central fredsfrämjande roll, fullföljer Sverige på den militära alliansfrihetens grund sin samverkan med NATO i SFOR-styrkan.

OSSE intar med sitt vida säkerhetsbegrepp och sin breda medlemskrets en särställning i det alleuropeiska säkerhetssamarbetet. I konfliktförebyggande arbete, icke-militär konflikthantering och återuppbyggnad efter väpnade konflikter har OSSE en central plats. I detta arbete utgör fältrepresentationerna ett av de viktigaste instrumenten. Sverige fäster särskild vikt vid den roll OSSE:s högkommissarie för nationella minoriteter spelar för att söka avvärja etniska konflikter.

Rustningskontroll är en prioriterad uppgift för OSSE. Sverige medverkar aktivt i utarbetandet av ett nytt Wiendokument om förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder och följer nära de förhandlingar inom OSSE:s ram som syftar till att anpassa avtalet om konventionella styrkor i Europa (CFE-avtalet) från 1990 efter förändrade förutsättningar.

Europarådet har en mycket viktig uppgift när det gäller att stödja och främja de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatens principer. Sverige fäster stor vikt vid Europarådets stöd till den fortsatta demokratiska utvecklingen i Central- och Östeuropa, en av rådets centrala uppgifter.

Samarbete i Norden och Baltikum, Östersjöområdet och Barentsregionen

Säkerhet och samarbete i Norden och Baltikum, i Östersjöområdet och Barentsregionen är av särskild betydelse för Sverige. Nordeuropas säkerhet kan inte isoleras från europeisk och nordatlantisk säkerhet. Att det nordeuropeiska området fast inlemmas i det europeiska och nordatlantiska samarbetet är ett mål för svensk utrikespolitik. EU och EAPR/PFF spelar här en central roll.

Sverige fortsätter att verka för en fördjupning av unionens engagemang i Östersjöområdet och för ett ökat EU-intresse för Barentsområdet och Arktis.

Geografisk, historisk, kulturell och språklig närhet har skapat en unik gemenskap mellan de nordiska länderna. Det nordiska samarbetet bildar en plattform för konkret samverkan och internationellt agerande såväl i närområdet och i Europa som globalt. De nordiska länderna har valt olika former för sin medverkan i de europeiska samarbets- och säkerhetssträvandena. Utifrån de förutsättningar som följer av ländernas skilda vägval utvecklas och fördjupas det nordiska samarbetet.

Sveriges samarbete med länderna kring Östersjön fortsätter att utvecklas och befästs på skilda områden och i olika former. Med våra baltiska grannländer får samarbetet alltmera en karaktär, som i många avseenden liknar det nordiska och nordiskt samarbete flätas alltmer samman med annat samarbete i närområdet. Östersjöområdet har goda förutsättningar att bli en ekonomisk tillväxtregion. Det är ett svenskt intresse att alla stater i regionen får medlemskap i WTO. Sverige verkar för en aktivare rysk medverkan i Östersjö- och Barentssamarbetet. Det är också ett svenskt intresse att fastare samverkansformer utvecklas mellan Östersjöstaternas råd och främst Förenta staterna, viktiga EU-länder utanför området och Ukraina.

Sveriges utvecklingsamarbete med länderna i Central- och Östeuropa behandlas under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.

Samarbete utanför Europa

Sverige har sedan länge ett brett och välutvecklat bilateralt och multilateralt samarbete med länder och regioner utanför Europa. Genom arbetet i FN och andra internationella organisationer bidrar vårt land till att stärka internationell fred och säkerhet, till att angripa hoten mot vår gemensamma miljö, till solidaritet med utvecklingsländerna, till att öka respekten för de mänskliga rättigheterna och till att förbättra enskilda människors levnadsvillkor. Vårt aktiva deltagande i EU:s breda dialog och biståndssamarbete med utvecklingsländerna har givit svensk politik en ny dimension. Sverige verkar för en effektivisering av EU:s politik. Ett aktivt deltagande i förhandlingarna om en ny Lomékonvention är en viktig uppgift i svensk utrikespolitik.

Vårt lands förbindelser med Förenta staterna är mycket omfattande och täta och spänner över ett vitt fält från handel och vetenskapligt och kulturellt utbyte till säkerhetsskapande samarbete. Sverige och Förenta staterna har livliga kontakter rörande utvecklingen i Östersjöområdet och Barentsregionen. Sverige välkomnar ett ökat amerikanskt engagemang och amerikansk medverkan i olika civila projekt i Östersjöområdet.

Samarbetet mellan EU och USA inom ramen för den transatlantiska agenda som undertecknades 1995 är av stort intresse för Sverige och ställer höga krav på utrikesförvaltningen. Det är viktigt för Sverige att avtalet om ökat transatlantiskt ekonomiskt samarbete, som slöts vid toppmötet mellan EU och USA 1998, genomförs framgångsrikt. Utöver den transatlantiska dialogen mellan EU och Kanada kommer Sverige även fortsättningsvis att upprätthålla nära relationer med Kanada på en rad områden, bl.a. fredsbevarande verksamhet och nedrustning samt den arktiska regionens utveckling.

Sveriges bilaterala förbindelser med länderna i Mellanöstern, Afrika, Asien, Oceanien och Latinamerika omfattar såväl politiska relationer och handelsutbyte som utvecklingssamarbete.

Sverige har en lång tradition av engagemang för en allomfattande, rättvis och varaktig fredsbyggelse i Mellanöstern. Att fredsprocessen avstannat inger allvarlig oro i dagsläget och inför kommande år. Vårt betydande utvecklingssamarbete med palestinierna syftar till att bidra till uppbyggnaden av en demokratisk palestinsk stat med respekt för mänskliga rättigheter. Som EU-medlem har Sverige ytterligare möjligheter att påverka fredsprocessen, t.ex. genom EU:s särskilda sändebud och den särskilde rådgivaren för säkerhetsfrågor.

Sverige deltar aktivt i den av EU initierade Barcelonaprocessen. Inom ramen för denna har en Medelhavsstrategi utarbetats i syfte att skapa stabilitet och välbefinnande i regionen. Strategin omfattar såväl utrikes- och säkerhetspolitik som handel, utvecklingssamarbete och kultur. På det senare området har det svenska euro-islamprojektet vunnit starkt gehör.

I Afrika söder om Sahara, där flertalet av Sveriges programländer för utvecklingssamarbete ligger, har den ekonomiska tillväxten de senaste åren varit gynnsam tack vare de ekonomiska reformprogrammen, vilka Sverige stöder. Fattigdomen har dock inte minskat generellt. I Stora sjöregionen har kriget 1998 åter blossat upp ef-

ter den nedtrappning som följde på den våldsamma regimväxlingen i Kongo-Kinshasa 1997. I södra Afrika däremot har den positiva utvecklingen förstärkts främst tack vare demokratiseringen i Sydafrika. I FN:s säkerhetsråd har Sverige aktivt medverkat i de internationella ansträngningarna att söka förebygga och lösa konflikter i Afrika bl.a. genom stöd till uppbyggnaden av en afrikansk konflikthanteringsförmåga.

I Asien har situationen det senaste året genomgått en dramatisk utveckling. Krisen i Öst- och Sydostasien har framtvingat ekonomiska och politiska reformer i berörda länder, samtidigt som miljontals människor drabbats av djupare fattigdom. Sverige har inom EU och FN bidragit ekonomiskt till åtgärder, som syftar till att lindra krisens sociala följder för de mest utsatta. Den ekonomiska återhämtningen förväntas ta tid.

Förutom att Sverige agerade pådrivande i den internationella reaktionen mot de indiska och pakistanska kärnvapenproven 1998 uppsade vi det löpande avtalet om utvecklingssamarbete med Indien för perioden 1997-99. Pågående insatser skall dock slutföras, och stödet genom enskilda organisationer berörs inte. Ännu är det för tidigt att ta ställning till hur ett fortsatt utvecklingssamarbete med Indien och Pakistan skall utformas.

I Latinamerika fortsätter den positiva demokratiska och ekonomiska utvecklingen. De val som hållits i en rad stater bekräftar demokratins varaktighet. Såväl Sveriges relationer som EU:s förbindelser med Latinamerika befinner sig i utveckling. Under 1999 kommer ett toppmöte att hållas mellan EU och länderna i Latinamerika och Karibien.

Trots den positiva utvecklingen består dock breda klyftor mellan olika befolkningsgrupper i Latinamerika. Inre väpnade konflikter och övergrepp mot de mänskliga rättigheterna förekommer alltjämt på flera håll. Sverige kommer att fullfölja det aktiva arbete för fred, demokrati och mänskliga rättigheter som bedrivits sedan länge. Med inriktning på fattigdomsbekämpning skall vi ge fortsatt stöd till den sociala och ekonomiska utvecklingen i främst Nicaragua och Bolivia.

Sveriges utvecklingssamarbete med utvecklingsländer behandlas under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.

2.3.2 Resultat

Prioriterade områden under 1998 är reformeringen av FN, EU:s utvidgning, utveckling av Östersjösamarbetet och regionens integration i en vidare europeisk och internationell samverkan, en förnyelse av Sveriges relationer med Afrika samt att göra utrikesförvaltningen till ett bättre instrument i näringspolitiken.

Det överordnade målet för Sveriges arbete i FN:s säkerhetsråd under 1997 och 1998 har varit och är att bidra till att FN och rådet så effektivt som möjligt utför sin huvuduppgift att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Som rådsmedlem medverkade Sverige bl.a. till den fredliga upplösningen av Irakkrisen våren 1998. En särskild svensk strävan har varit att få till stånd bättre samordning mellan militära, polisiära och civila FN-insatser. I detta syfte tog Sverige i egenskap av rådsordförande i juli 1997 initiativ till en förstärkt roll för civilpolis i FN:s fredsbevarande verksamhet. Enligt regeringens mening har medlemskapet i säkerhetsrådet givit Sverige värdefulla erfarenheter av stor betydelse för vårt fortsatta arbete i FN.

Det genomgripande reformprogram för FN:s kärnverksamheter som generalsekretären med stöd av Sverige och andra länder framlade i juli 1997 ledde till att flera enhälliga reformbeslut fattades under generalförsamlingens möte 1997/98.

Sverige medverkade aktivt till beslutet sommaren 1998 att inrätta en permanent internationell brottmålsdomstol. Det fortsatta arbetet kommer nu att inriktas på att förmå staterna att ansluta sig till domstolens stadga, så att denna kan träda i kraft. Sverige stöder vidare Jugoslavien- och Rwandatribunalerna, vilka trots svårigheter och tillkortakommanden spelar en viktig roll i arbetet för rättvisa och nationell försoning.

Sverige har varit pådrivande i den internationella kampen mot antipersonella minor (truppinor). Denna resulterade hösten 1997 i Ottawakonventionen om totalförbud mot antipersonella minor, som Sverige undertecknade i december och som kommer att träda i kraft den 1 mars 1999. Ett omfattande arbete förestår nu för att genomföra konventionens bestämmelser, särskilt minröjning och hjälp till offren för minorna. Det reviderade s.k. minprotokollet till 1980 års vapenkonvention med nya restriktioner för användning av minor, som förhandlades fram under svensk ledning, kommer att träda i kraft den 3 december 1998. Svensk nedrustningspoli-

tik har bidragit till att de internationella nedrustningssträvandena på minområdet i och med detta protokoll och framför allt den efterföljande Ottawakonventionen uppnått mycket väsentliga resultat.

Regeringen har i en skrivelse till riksdagen (skr. 1997/98:69) redogjort för Sveriges politik i FN sedan FN:s 50-årsjubileum 1995.

Utrikesförvaltningen spelar en betydelsefull roll för att stödja svensk export och svenska ekonomiska intressen utomlands, särskilt på avlägsna och svårbearbetade marknader. Även när det gäller att främja utländska investeringar i Sverige och svenska företags möjligheter att leverera till projekt, som finansieras av internationella organ, har utrikesförvaltningen en allt viktigare uppgift. Flera åtgärder och resursförstärkningar har vidtagits på dessa områden under de senaste två åren. Utrikesförvaltningens roll i dessa sammanhang bör stärkas ytterligare liksom vad beträffar främjande av turism och information om Sverige och svensk kultur.

Europeiska rådets utvidgningsbeslut 1997 innebar att ett huvudmål för svensk Europapolitik under senare år förverkligades. För vårt land är Estlands, Lettlands, Litauens och Polens inträde i EU av särskild betydelse.

I Amsterdamfördraget, som slöts sommaren 1997, tillgodosågs viktiga svenska målsättningar i EU-arbetet vad gäller t.ex. kamp mot arbetslösheten, bättre miljö, ökad öppenhet och jämställdhet. Dessa frågor, särskilt miljön och sysselsättningen, kommer regeringen även fortsättningsvis att prioritera i EU-arbetet. Fördraget fastställer också på initiativ av Finland och Sverige att militär krishantering skall vara ett huvudelement i unionens utrikes- och säkerhetspolitiska samarbete. Detta innebär en framgång för Sveriges strävan att förbättra EU:s möjligheter att agera för både humanitära och militära fredsfrämjande insatser.

Vid sidan av det intensiva engagemanget för utvidgningen av EU och samarbetet i EU har Sverige medverkat till framväxten av en ny alleuropeisk säkerhets- och samarbetsstruktur genom OSSE, VEU, EAPR och PFF, genom samarbetet med Central- och Östeuropa och genom samarbetet mellan länderna i Norden, i Östersjöområdet och i Barentsregionen.

Sverige är under 1998 ordförande i det nordiska regeringssamarbetet. Ökad sysselsättning, målsättningen om ett ekologiskt hållbart samhälle och avlägsnande av irrationella gränshinder har varit svenska profilfrågor, samtidigt som

samarbetet på det utrikespolitiska området har breddats och intensifierats. På svenskt initiativ har de nordiska och baltiska utrikesministrarna haft gemensamma överläggningar med företrädare för Ryssland.

I januari 1998 hölls i Riga det andra toppmötet mellan regeringscheferna i Östersjöstaternas råd. Samarbetet på en rad områden, bl.a. handel, energi, miljövård, utbildning och bekämpande av kriminalitet, behandlades. I juli hölls i Vilnius ett handelsministermöte med särskild inriktning på små och medelstora företag.

I och med Barentsrådets möte i Luleå i januari 1998 avslutades Sveriges ordförandeskap. Framsteg har skett på de samarbetsområden som varit och kommer att fortsätta att vara centrala i rådets arbete, främst ekonomi, miljö och kärnsäkerhet, energi, transporter samt mellanfolkligt och kulturellt utbyte.

2.3.3 Prioriteringar

Regeringen har i en skrivelse till riksdagen (skr. 1997/98:89) utvecklat hur de mänskliga rättigheterna skall bli en integrerad del av utrikespolitiken. Vårt lands djupa engagemang i arbetet på att stärka efterlevnaden av de mänskliga rättigheterna kommer att fullföljas med kraft både i FN och i andra sammanhang. Ett viktigt mål i vår utrikespolitik är att få dödsstraffet helt avskaffat.

Av särskild betydelse är att på olika sätt förbättra efterlevnaden av konventioner och normer för mänskliga rättigheter. Sverige kommer här att ägna ökad uppmärksamhet åt konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. De mänskliga rättigheterna måste beaktas bättre i multilateralt och bilateralt utvecklingssamarbete. Regeringen har i en skrivelse till riksdagen (skr. 1997/98:76) redogjort för hur Sverige inom utvecklingssamarbetet avser att arbeta för att stärka mänskliga rättigheter och demokrati.

Det är nödvändigt att förbättra FN:s förmåga att förhindra och tidigt ingripa i väpnade konflikter. Nya typer av fredsfrämjande FN-operationer måste utvecklas, där politiska, militära, humanitära, ekonomiska och sociala insatser samverkar. Vidare finns behov av större öppenhet i säkerhetsrådets arbete och mera utvecklat samarbete mellan rådet och regionala och andra organisationer. Dessa frågor kommer att engagera svensk politik i FN, även efter det att vår

mandatperiod i säkerhetsrådet utlöpt vid årsskiftet 1998/99.

Närmare ett decennium efter det kalla krigets slut befinner sig ännu tusentals kärnvapen i högsta beredskap. Sverige verkar för att de skall tas ur beredskapsläge som ett steg på vägen mot kärnvapennedrustning. I sitt uttalande i juni 1998 angav Sveriges och sju andra utrikesministrar en rad konkreta och ömsesidigt förstärkande åtgärder för att uppnå ett fullständigt avskaffande av kärnvapnen. Uttalandet skall ligga till grund för fortsatta gemensamma ansträngningar i framför allt FN:s generalförsamling, nedrustningskonferensen i Genève och arbetet inom ramen för icke-spridningsfördraget (NPT), vars nästa granskningskonferens hålls år 2000. Sverige agerar vidare pådrivande i förhandlingarna om ett kontrollsystem för konventionen om förbud mot biologiska vapen. Målet är att de skall slutföras under 1999. Genomförandet av konventionen mot kemiska vapen, som trädde i kraft 1997, pågår.

Samarbetet inom EU, unionens utvidgning och inre utveckling som en prioriterad uppgift ställer en rad krav på svensk utrikespolitik.

Sveriges stöd till Estland, Lettland, Litauen och Polen kommer även i fortsättningen att inriktas på att underlätta deras förberedelser för medlemskap i EU. Sverige kommer vidare att verka för att realförhandlingar påbörjas med så många kandidatländer som möjligt. Utgångspunkten i förhandlingarna med alla kandidatländer måste vara att nya medlemmar utan undantag övertar EU:s regelverk. Därigenom stärks också reformarbetet i kandidatländerna under anslutningsprocessen.

När det gäller institutionella och andra reformer i EU, fordras ett aktivt svenskt engagemang, syftande till snara uppgörelser. Av särskild betydelse för Sverige är att EU snabbt genomför förhandlingar med Island och Norge om dessa länders anslutning till Schengenavtalet och att de slutförs på ett för Norden tillfredsställande sätt. Svensk Europapolitik skall som hittills utformas i nära samråd med Danmark och Finland samt med hänsynstagande till att Island och Norge knyts till den inre marknaden genom EES-avtalet.

Sveriges ordförandeskap i EU våren 2001 ställer skärpta krav på utrikesförvaltningen under 1999. Förberedelserna måste intensifieras vad gäller personalplanering, kompetensutveckling och analys av sakfrågor. Vidare inleds arbetet med mötesplanering och förberedande informa-

tionsinsatser. På det politiska planet utgör EU:s "nordliga dimension" ett viktigt element, som kommer att fortsätta under det svenska ordförandeskapet.

I arbetet på att bidra till framväxten av en all-europeisk säkerhets- och samarbetsordning är det nya treårsprogrammet för utvecklingssamarbete med Central- och Östeuropa av särskild betydelse liksom relationerna med Ryssland och den säkerhetspolitiska dialogen med Finland. Sverige kommer att lägga fortsatt stor vikt vid vårt deltagande i PFF och i EAPR, som har en central roll i europeisk krishantering och för samarbetet inom PFF mellan NATO och övriga samarbetsländer.

Även efter det att Sverige lämnat ordförandeskapet i det nordiska ministerrådet, kommer utvecklingen av det nordiska samarbetet att ha hög prioritet i svensk utrikespolitik om än med något minskade krav på utrikesförvaltningens resurser. Arbetet med att sammanföra de nordiska frågorna och Östersjöfrågorna i olika avseenden kommer att fortsätta.

På uppdrag av de danska och svenska statsministrarna inleddes våren 1998 ett gemensamt regeringsarbete för att tillvarata framtida regionala utvecklingsmöjligheter, då Öresundsbron om några år står färdig. Kring årsskiftet 1998-99 kommer ett gemensamt underlag att föreläggas de båda regeringarna, syftande till att så långt möjligt undanröja hinder för rörlighet och regional integration.

Ett viktigt led i den politik som avspeglar regeringens höga prioritering av en fortsatt utveckling av samarbetet inom Östersjöområdet

kommer att vara att medverka till att slutsatserna från toppmötet mellan länderna i Östersjöstaternas råd och handelsministermötet 1998 omsätts i effektiva praktiska åtgärder. Det nya sekretariatet för Östersjöstaternas råd, som förlagts till Stockholm, inleder sin verksamhet hösten 1998. På det bilaterala området kommer särskilda ansträngningar att inriktas på att utveckla förbindelserna med Polen.

Regeringen presenterade 1998 en förnyad Afrikapolitik i en skrivelse till riksdagen (skr. 1997/98:122). Syftet är att inom ramen för ett närmare och mera jämbördigt samarbete ge stöd till afrikanskt ledda förändringsprocesser i riktning mot fördjupad demokrati och ekologiskt hållbar ekonomisk tillväxt med särskild inriktning på fattiga människors situation samt att stärka det långsiktiga utbytet mellan Sverige och Afrika. Genomförandet av den förnyade Afrikapolitiken kommer att resa krav på utrikesförvaltningen. En bred satsning kommer att göras 1999 med syfte att utveckla förbindelserna med södra Afrika.

Inom Utrikesdepartementet fullföljs även ett omfattande arbete på att utforma en strategi för Sveriges förbindelser med länderna i Asien. En slutrapport kommer att framläggas i slutet av 1998 och följas av en skrivelse till riksdagen våren 1999.

Utgiftsutvecklingen

Miljoner kronor

	Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
Utrikesförvaltningen m.m.	1 658	1 763	1 776	1 747	1 788	1 824
Internationella organisationer	649	906	782	954	936	936
Information om Sverige i utlandet	65	61	60	67	67	65
Nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor m.m.	55	57	57	58	59	60
Övriga utrikespolitiska frågor	22	24	21	45	45	45
Totalt för utgiftsområdet	2 449	2 811	2 696	2 871	2 895	2 931

Kommentarer till utgiftsutvecklingen

Utgifterna för budgetåret 1998 beräknas bli drygt 100 miljoner kronor lägre än budgeten i första hand beroende på att de uttaxerade bidragen till FN:s reguljära budget och FN:s fredsbevarande operationer blir lägre än förväntat. Uttaxeringarna av Sveriges bidrag till de fredsbevarande operationerna beräknas dock bli högre nästa år, då antalet operationer nu ökar. Ett relativt stort anslagssparande beräknas också finnas på anslaget Fredsfrämjande verksamhet beroende på svårigheten att förutsäga antalet nya insatser under ett visst budgetår.

Ökningen på Övriga utrikespolitiska frågor fr.o.m. 1999 beror på att anslaget Föreningen Norden överförs till utgiftsområde 5 från utgiftsområde 17.

3 Utrikesförvaltningen m.m.

3.1 Omfattning

Verksamhetsområdet omfattar anslagen utrikesförvaltningen, dvs. såväl Utrikesdepartementet som utrikesrepresentationen, nordiskt samarbete, som här avser i första hand resekostnader för Sveriges deltagande i det nordiska samarbetet, samt ekonomiskt bistånd till svenska medborgare i utlandet.

3.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Miljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
1 658,2	1 763,5	1 775,9	1 747,1	1 788,1	1 824,1

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Den omorganisation av utrikesförvaltningen som genomförts har gjort det möjligt att anpassa verksamheten till omvärldsförändringar. Det är framför allt Sveriges medlemskap i EU och medlemskapet i FN:s säkerhetsråd under 1997 och 1998 som har satt sin starka prägel på arbetet.

Den verksamhetsplanering som har bedrivits sedan omorganisationen 1996 har funnit sin form och visat sig vara ett effektivt styrinstrument.

Det ekonomiska utfallet för budgetåret 1997 visar att utgifterna i stort sett motsvarar anslagna

medel. Ett minskande anslagssparande finns från tidigare år.

Förändringar

Under 1997 slutfördes omorganisationen av Utrikesdepartementet genom att den administrativa verksamheten reformerades i syfte att tydliggöra olika administrativa funktioner samt rationalisera denna verksamhet, vilket innebär att resurser överförs till den operativa verksamheten inom utrikesförvaltningen.

Prioriteringar

Inom ramen för en numera effektiv verksamhetsplanering kommer det interna arbetet med rationaliseringar och effektiviseringar att drivas vidare. Förberedelserna för det svenska ordförandeskapet i EU under första halvåret 2001 fortsätter och förstärks under år 1999.

Förberedelserna, inte minst på IT-området, för ett svenskt medlemskap i Schengensamarbetet kommer att intensifieras.

3.3 Resultatbedömning

Sveriges integration i Europeiska unionen, tillsammans med den allmänna globaliseringsprocessen, har givit det internationella samarbetet en ny karaktär och större bredd. Politiska såväl som ekonomiska och kulturella kontakter med om-

världen knyts på alla nivåer i samhället. Utvecklingen innebär nya och förstärkta krav på hela Regeringskansliet och då inte minst på Utrikesdepartementet. Internationellt samarbete, liksom hänsyn till utvecklingen i andra länder, blir allt viktigare för regeringens möjligheter att uppnå övergripande politiska mål.

Arbetet under det gångna året har visat att den omorganisation, som påbörjades 1996 med integrering av de gamla avdelningarna för politik, handel, internationellt utvecklingssamarbete samt rättsfrågor och avslutades med en reformering av den administrativa verksamheten 1997, har stärkt Utrikesdepartementets roll och ökat effektiviteten.

Regeringen har fortsatt höga ambitioner på det utrikespolitiska området. Detta ställer i sin tur krav på noggranna prioriteringar och avväganden. Den verksamhetsplanering som sedan ett par år bedrivs inom Utrikesdepartementet har visat sig vara ett effektivt instrument för dess ledning när det gäller att fatta beslut i dessa avseenden.

Inom de övergripande profilområden som regeringen lyfte fram i den senaste vårpropositionen spelar utrikesförvaltningen en central roll när det gäller Europeiskt samarbete, och dess verksamhet har också betydelse inom områdena Fler jobb, Trygghet och solidaritet och Hållbara Sverige - ett föregångsland. Som ett led i regeringens ambitioner att minska den öppna arbetslösheten har en ökad satsning gjorts på främjande, export och turism. Detta har skett genom att två nya utlandsmyndigheter i Gdansk och Los Angeles inrättats under 1998 liksom ett antal funktioner vid såväl de geografiska enheterna i departementet som vid vissa utlandsmyndigheter. Projektexportsekretariatet (PES) fortsätter sin verksamhet av samma skäl.

En ny organisation för hantering av utlänningsärenden infördes inom Utrikesdepartementet i augusti 1998 och kommer att införas vid de av dessa ärenden tyngst belastade utlandsmyndigheterna från den 1 januari 1999.

Med anledning av Riksdagsrevisorernas rapport om utrikesförvaltningen (1997/98: RR4) fann riksdagen inte anledning bifalla att revisorernas förslag om "en oberoende översyn av utrikesförvaltningen". Utrikesdepartementet uppmanades dock att ge sitt hittillsvarande förändringsarbete fortsatt hög prioritet samt hålla riksdagen väl informerad om de överväganden som ligger till grund för regeringens agerande på detta område. Regeringen anser också

detta angeläget och avser att som här sker under detta utgiftsområde samt på andra sätt direkt till Utrikesutskottet lämna sådan information.

3.4 Anslag

A1 Utrikesförvaltningen

Tabell 3.1 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor				
1997	Utfall	1 654 679	Anslags-sparande	395 555
1998	Anslag	1 757 529 ¹	Utgifts-prognos	1 767 629
1999	Förslag	1 740 101		
2000	Beräknat	1 781 035 ²		
2001	Beräknat	1 816 956 ³		

¹ Till följd av förslag på tilläggsbudget i samband med den ekonomiska vårpropositionen 1998 minskades anslaget med 100 tkr

² Motsvarar 1 750 058 tkr i 1999 års prinsnivå

³ Motsvarar 1 755 558 tkr i 1999 års pridsnivå

Det är utrikesförvaltningens uppgift att med god framförhållning och på ett koordinerat sätt förse regeringen med information, råd och beslutsunderlag i frågor inom dess ansvarsområde och att tillvarata svenska intressen i vår omvärld.

Utrikesförvaltningen skall bevaka och främja svenska intressen, politiska såväl som handels- och biståndsrelaterade. Detta görs genom politisk, ekonomisk och handelspolitisk bevakning, genom export-, investerings- och turistfrämjande verksamhet, insatser inom kultur och information samt handläggning av migrations- och rättsfrågor.

Anslaget Utrikesförvaltningen används för de samlade förvaltningskostnaderna för departementet och de 102 utlandsmyndigheterna samt de drygt 400 honorärkonsulaten. Totalt omfattar utrikesförvaltningen ca 2500 anställda, varav omkring 1000 utgörs av lokalanställda. Till de tyngre förvaltningskostnaderna hör förutom löner och utlandstillägg till de anställda, även fastighetskostnader, resekostnader för deltagande i ett stort antal internationella möten och förhandlingar, driftskostnader för en, på grund av verksamhetens art, omfattande IT- och telekommunikationsverksamhet. I anslaget ingår också kostnader för utredningar och officiella besök. En reservation på 15 miljoner kronor för utredningar fanns på ett särskilt äldreanslag vid ingången av 1997. Reservationen beräknas minska med 11 miljoner under 1998.

Kostnader som kan uppstå med anledning av garantier för banklån till personal respektive uppsagda anställda inom utrikesförvaltningen belastar detta anslag. Utestående lån uppgår för närvarande till 12,3 miljoner kronor.

Regeringens överväganden

I det inledande avsnittet till detta utgiftsområde samt även under avsnitten om verksamhetsområden har redovisats de övergripande mål som regeringen har för svensk utrikespolitik samt de prioriteringar som kommer att vara gällande under kommande budgetår. Den höga ambitionsnivå som där anges ställer krav på en väl fungerande utrikesförvaltning som är anpassad till de uppgifter för utrikespolitiken som en fortsatt internationalisering, det växande ömsesidiga beroendet mellan departementets traditionella politikområden samt inte minst EU-medlemskapet medför.

Under första halvåret 2001 kommer Sverige att för första gången inneha ordförandeskapet i EU:s ministerråd. Arbetet med att förbereda ordförandeskapet har redan inletts och kommer att intensifieras successivt. Under utgiftsområde 1 föreslår regeringen att vissa gemensamma medel avsätts för dessa ändamål.

Sveriges medlemskap i Schengensamarbetet fr.o.m. år 2000 kommer att medföra en förändring av viseringshanteringen. Redan under 1999 kommer dock investeringar att ske för att skapa ett för Schengensamarbetet IT-baserat viserings-system vid utrikesförvaltningen.

Anpassningen av utrikesförvaltningens IT-system inför år 2000 är en omfattande uppgift under 1999 eftersom den inkluderar säkringen av datasystemen på över 100 utlandsmyndigheter.

Med anledning av de överväganden som regeringen redovisat i sin Afrikaskrivelse till riksdagen tidigare i år sker en viss omstrukturering av utrikesrepresentationen i Afrika. En ny utlandsmyndighet inrättas i Kampala under 1999. Särskilda satsningar, som kommer att ledas av speciellt inrättade projektsekretariat, görs under 1999 för att utveckla förbindelserna med Polen och södra Afrika.

På grund av omfördelningar till prioriterade områden sänks anslaget med 75 miljoner kronor år 1999. År 2000 och år 2001 sänks anslaget med 25 miljoner kronor per år.

Under år 1999 kommer Statens invandrarverk att få ett övergripande processansvar för hand-

läggningen av migrationspolitiska frågor och utlänningsärenden i utrikesförvaltningen. Detta innebär bl.a. att resurser kommer att föras över från utgiftsområde 5 till utgiftsområde 8 Invandrare och flyktingar.

Vid anslagsberäkningen har en teknisk justering gjorts av anslaget. Justeringen har genomförts med anledning av att en korrigerande justering har gjorts av den justering som genomfördes av anslagen för år 1998 med anledning av att sättet att finansiera avtalsförsäkringar på det statliga området förändrades (se bilaga 1, avsnitt 4).

Beräkning av anslaget för 1999

Tusental kronor

Anslaget 1998	1 757 529
Återställande av engångsminskning i tilläggsbudget	+ 100
Sänkning av anslaget	- 75 000
Pris- och löneomräkning	+ 35 605
Valutakompensation	+ 35 543
Framtidsområdet Europeiskt samarbete (personalkostnader)	+ 1 500
Justering av premier	+ 2 769
Överföring till uo 1 (UD-bibliotekets personal)	- 2 837
Överföring till uo 8	- 7 500
Överföring till uo 24 (Expo 2000)	- 3 000
Överföring till anslaget C2	- 2 000
Indragning	- 2 608
Förslag 1999	1 740 101

A2 Nordiskt samarbete

Tabell 3.2 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	1 051	Anslags-sparande	391
1998	Anslag	1 552 ¹	Utgifts-prognos	1 943
1999	Förslag	1 480		
2000	Beräknat	1 505		
2001	Beräknat	1 535		

¹Varav 100 tkr på tilläggsbudget i samband med den ekonomiska vårpropositionen 1998.

Från anslaget betalas kostnader för Sveriges deltagande i samarbetet inom ramen för Nordiska ministerrådet (samarbetsministrarna) och Nordiska samarbetskommittén m.fl. samarbetsorgan

samt för deltagande i vissa andra former av nordiskt samarbete, däribland det svensk-norska samarbetet.

Outnyttjade medel under 1997 har enligt särskilt beslut disponerats som en del av regeringens stöd till Föreningen Nordens informationsverksamhet vid Arena Norden.

Regeringens överväganden

Regeringen beräknar anslaget för år 1999 till oförändrad nivå, dvs. 1 480 000 kronor inklusive prisomräkning.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	1 552
Neddragning av engångsökning i tilläggsbudget	- 100
Pris- och löneomräkning	+ 28
Förslag 1999	1 480

A3 Ekonomiskt bistånd till svenska medborgare i utlandet m.m.

Tabell 3.3 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	2 453	Anslags-sparande	1 918
1998	Anslag	4 402	Utgifts-prognos	6 320
1999	Förslag	5 486		
2000	Beräknat	5 579		
2001	Beräknat	5 690		

Av anslaget används huvuddelen till att täcka de kostnader som avses i lagen (1973:137) om ekonomiskt bistånd till svenska medborgare i utlandet m.m. Det rör sig om periodiska understöd till vissa i utlandet, främst i Sydamerika, bosatta svenska medborgare. Därutöver betalas från anslaget eftergifter och jämkning samt avskrivningar av fordringar för utgivet tillfälligt ekonomiskt bistånd till nödställda svenska medborgare i utlandet samt för brottmål och kostnader vid dödsfall. Även fordringar som överförs till kronofogden för indrivning belastar sedan några år anslaget. Anslaget används också till rättsligt bistånd till brottsoffer utomlands. Från anslaget

betalas också kostnader för expertgruppen för identifiering av katastrofall utomlands samt avgifter för stämningssmannadelgivning.

Regeringens överväganden

Kostnaderna för periodiskt understöd minskar för varje år, då antalet personer som har rätt till understöd blir färre. Däremot kan frihetsberövanden på grund av grova narkotikabrott i utlandet komma att medföra ökande kostnader för rättshjälp. Under innevarande år har hittills två evakueringar av svenska medborgare företagits på grund av stridshandlingar och andra oroligheter i utlandet. Kostnaderna för sådana aktioner är betydande och belastar anslaget först i efterhand.

Med hänvisning till prop. 1997/98:182 Strategi för att förverkliga FN:s konvention om barnets rättigheter som beskrivs under utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg föreslås anslaget tillföras 1 miljon kronor för att täcka resekostnader för barnets återförande till hemviststaten. Finansiering sker genom omfördelning från utgiftsområde 10 Ekonomisk trygghet vid sjukdom och handikapp.

I anslaget finns en medelsram på 50 000 kronor för särskilda informationsinsatser riktade till utlandsresenärer, främst undgomar, i syfte att minska belastningen på utrikesförvaltningens konsulära resurser.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	4 402
Pris- och löneomräkning	+ 84
Överföring från uo 10	+ 1 000
Förslag 1999	5 486

4 Internationella organisationer

4.1 Omfattning

Verksamhetsområdet omfattar Sveriges obligatoriska bidrag till vissa internationella organisationer, i första hand Förenta nationerna, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom EU (GUSP), Nordiska ministerrådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) samt fredsfrämjande verksamhet.

med en särskild bidragsskala för särskilda fredsfrämjande insatser, som innebär att utdebiteringen till OSSE fördubblats 1998 jämfört med 1997.

Prioriteringar

Fortsatt reformering av FN, utveckling av konfliktförebyggande verksamhet och skapandet av en alleuropeisk säkerhets- och samarbetsordning.

4.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Miljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
649,0	906,3	781,7	954,3	936,2	935,7

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Budgeten för anslagen för 1997 har underskridits med ca 280 miljoner kronor. Avvikelsen är störst beträffande det obligatoriska bidraget till FN:s fredsbevarande operationer, därför att uttaxeringarna har hållits nere under 1997.

Förändringar

Sveriges uttaxerade bidrag till FN:s reguljära budget kommer att minska under 1998. Bidragsskalan för uttaxering till OSSE har kompletterats

4.3 Resultatbedömning

Verksamheten i de internationella organisationerna har under året väl motsvarat de svenska prioriteringarna. Sverige har deltagit med personal i en rad fredsfrämjande insatser med bred geografisk spridning och har aktivt verkat för en breddad syn på den fredsfrämjande verksamheten i olika relevanta fora. Ytterligare resultatredovisning finns under respektive anslag.

4.4 Anslag

B1 Bidrag till vissa internationella organisationer

Tabell 4.1 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	267 854		
1998	Anslag	464 161	Utgifts- prognos	387 000
1999	Förslag	491 608		
2000	Beräknat	480 290		
2001	Beräknat	485 045		

Från anslaget betalas obligatoriska avgifter för Sveriges medlemskap i ett antal internationella organisationer, som Sverige är folkrättsligt bundet att betala. Anslaget omfattar främst bidragen till Förenta nationerna, Europarådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) samt den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom EU (GUSP). Kostnaden för Sveriges medlemskap styrs av organisationernas budgetar. De obligatoriska bidragen uttaxeras enligt en på förhand fastställd bidragsskala, som varierar från organisation till organisation. Budgetramen för de olika organisationerna blir därmed en av de viktigaste utgiftsstyrande faktorerna. Eftersom bidragen uttaxeras i annan valuta än svenska kronor (främst US-dollar) påverkar även kronans värde utgiftsnivån. Denna påverkas också av inflationen i respektive organisationers verksamhetsland.

Förenta nationerna

Från anslaget B1 betalas obligatoriska kostnader för Sveriges andel till FN:s reguljära budget och FN:s fredsbevarande insatser. Vidare ingår Sveriges bidragsandelar till den Haag-baserade Organisationen för förbud mot kemiska vapen (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons, OPCW) och till Förberedande kommissionen i Wien för upprättandet av den internationella kontrollorganisationen under fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (Comprehensive Nuclear Test-Ban Treaty Organization, CTBTO) samt andra konventionsorgan. Från anslaget betalas också Sveriges bidragsandel för de pågående förhandlingarna i Genève om ett verifikationsprotokoll

för konventionen om förbud mot biologiska vapen. Under anslaget budgeteras härutöver för obligatoriska kostnader till följd av bl.a. uppföljnings- och granskningskonferenser för internationella konventioner, däribland konventionen om förbud mot särskilt inhumana vapen. Något beslut om hur krigstribunalerna för f.d. Jugoslavien och Rwanda skall finansieras i fortsättningen har ännu inte tagits. Sverige tillsammans med EU verkar för att dessa skall finansieras över FN:s reguljära budget.

Beslut har fattats om att inrätta en permanent internationell brottmålsdomstol. Proposition om Sveriges anslutning till domstolens stadga beräknas kunna föreläggas riksdagen under våren 2000. Domstolen inrättas när 60 stater har anslutit sig till stadgan. Några år in på 2000-talet blir det aktuellt med svenska bidrag till domstolen. Denna domstol beräknas vara upprättad omkring 2004. Kostnaderna för förberedelsearbetet kommer att belasta FN:s reguljära budget, vilket kan föranleda extra uttaxeringar av FN. Först vid stadgans ikraftträdande aktualiseras uttaxerade bidrag för konventionsparterna till domstolen.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Sverige arbetar för att förbättra betalningsdisciplinen till FN, för rättvisare bidragsskalor, samt en mer kostnadseffektiv och modern förvaltning av organisationen. Sverige stödjer aktivt en övergång till en mål- och resultatstyrd budgetprocess.

FN:s generalsekreterare inledde i juli 1997 en genomgripande reformering av organisationen för att skapa en mer effektiv organisation med en modern förvaltning. Under 1997-1998 har medlemsstaterna fattat beslut om reformåtgärder som inneburit bl.a. inrättandet av en post som biträdande generalsekreterare och sammanslagning av vissa avdelningar. Reformarbetet inom FN måste nu fortsätta och även omfatta övriga organisationer i FN-systemet. Eventuella besparingar som uppnås genom rationaliseringar och effektiviseringar bör stanna inom organisationen som incitament och användas för bl.a. utvecklingsinsatser. De beslutade reformerna har översatts i budgetära termer i FN:s budget 1998-1999, bl.a. avskaffas 1000 tjänster och besparingar om 13 miljoner USD har avsatts till ett särskilt utvecklingskonto.

Under budgetperioden 1996/97 har den gynnsamma dollarkursen inneburit att FN kunnat göra en kursvinst om 100 miljoner USD som finansierat reguljär verksamhet, vilka annars normalt skulle ha föranlett extra uttaxeringar under året. Det kan ifrågasättas huruvida denna trend kommer att fortsätta, i ljuset av finanskriserna i t.ex. Asien och Ryssland och eventuell effekt på den amerikanska dollarn.

Uttaxeringarna avseende den fredsbevarande verksamheten har under 1997 hållits nere av USA. Kostnader för fredsinsatser såsom t.ex. i Afghanistan, vilka normalt föranleder uttaxeringar över den fredsbevarande bidragsskalan, har belastat FN:s reguljära budget. FN har hittills kunnat absorbera dessa genom ovannämnda kursvinster. Med antalet nya konflikter på säkerhetsrådets dagordning, främst i Afrika, ökar emellertid nu det politiska trycket för att upprätta nya fredsbevarande operationer under FN:s egid. Detta bör föranleda en ökning av uttaxerade bidrag för denna verksamhet.

Slutsatser

USA:s restriktiva budgetpolitik i förhållande till FN med bl.a. ett s.k. budgettak, har medfört en minskning på 5% av FN:s budget för 1998/99. Sveriges uttaxerade bidrag till FN:s reguljära budget kommer att minska under innevarande budgetår. Samtidigt minskar även Sveriges bidragsandel från 1,23% till 1,09%. Om USA betalar sin skuld till FN och då lyckas genomföra sänkt bidragsandel till 20% ändras dock förutsättningarna. Viss beredskap för ett ökat uttaxerat svenskt bidrag bör därför finnas. Regeringen bedömer att 113,2 miljoner kronor bör avsättas för att betala Sveriges bidrag till FN:s reguljära budget under budgetåret 1999, en minskning med 20,4 miljoner kronor jämfört med anslaget belopp för 1998.

Ett visst mått av osäkerhet finns om antalet fredsbevarande operationer. FN:s säkerhetsråd kan under nästa år komma att fatta beslut om nya insatser eller om att avsluta nu pågående operationer. Regeringen beräknar dock ett oförändrat belopp, 253,7 miljoner kronor.

För övriga bidrag har preliminärt beräknats 15,5 miljoner kronor för budgetåret 1999.

Europarådet

Europarådets huvuduppgift är att främja respekten för demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatens principer. Europarådet har bl.a. en viktig roll i demokratiseringsprocessen i de central- och östeuropeiska länderna. Dessa huvudlinjer har sedan anknytning till i princip samtliga områden i Europarådets övriga breda verksamhetsfält, som innefattar sociala frågor och livskvalitet respektive kulturfrågor och kulturell mångfald.

Från anslaget betalas Sveriges bidrag till Europarådets reguljära budget samt obligatoriska debiteringar till pensionsbudgeten, den extraordinära budgeten för den nyuppförda byggnaden för MR-institutionerna, flera s.k. partsavtal samt Europarådets ungdomsfond.

Den svenska andelen av Europarådets reguljära budget uppgick under 1998 till 2,14%. Generalsekreterarens förslag till Europarådets budget år 1999 omfattar ett högsta belopp på 1,016 miljoner FRF, en mindre ökning till följd bl.a. av inrättandet av den nya domstolen för mänskliga rättigheter och uppföljning av besluten vid toppmötet år 1997.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Processen mot en koncentration av Europarådets verksamhet har under året med svenskt stöd fortsatt genom arbetet i det s.k. vises råd. Bidrag till demokratiseringsprocessen i de nya medlemsländerna har haft en hög svensk prioritet. Genom den nya permanenta domstolen för de mänskliga rättigheterna har den tidigare uppdelningen på kommission och domstol i arbete för att skydda de mänskliga rättigheterna upphört. Vid Europarådets andra toppmöte i slutet av 1997 var Sverige en av initiativtagarna till ett handlingsprogram för barn, och uppföljningen av detta har hög prioritet för svensk del. Ett annat viktigt resultat av toppmötet är utarbetandet av ett s.k. partsavtal i kampen mot korruption.

Slutsatser

Verksamheten i Europarådet har under året väl motsvarat de svenska prioriteringarna. Demokratiseringsprocessen i de nya medlems- och

kandidatländerna är av särskild betydelse. Det är av vikt att Europarådet tillförsäkras tillräckliga resurser för att genomföra handlingsplanen från toppmötet i november 1997. Regeringen har preliminärt beräknat bidraget till Europarådet till 35,5 miljoner kronor för budgetåret 1999, en ökning med 1,5 miljoner kronor jämfört med anslaget belopp 1998.

Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE)

Från anslaget B1 betalas obligatoriska kostnader för Sveriges andel av OSSE:s integrerade budget, gemensamt beslutade särskilda budgetar, OSSE:s kommunikationssystem, OSSE:s skiljedomstol i Geneve samt vissa andra av organisationen debiterade gemensamma kostnader. Sveriges andel av den gemensamma budgeten uppgår till 3,55%. Bidragen uttaxeras normalt i österrikiska schilling, men man överväger att efter den 1 januari 1999 uttaxera bidragen i euro.

Enligt beslut vid ministermötet i Köpenhamn i december 1997 tillämpas en särskild bidragsskala för särskilda projekt. Exempel på sådana projekt är de stora OSSE-representationerna i Bosnien och Kroatien och större valorganisationsinsatser som vid valen i Bosnien hösten 1998. Enligt denna särskilda bidragsskala betalar Sverige 4,07% av fastställd budget.

Köpenhamnsbeslutet innebär att de belopp som tidigare samlades in som frivilliga bidrag i fortsättningen utdebiteras enligt angiven ordning. Därför kommer bidragen till OSSE budgetåret 1998 formellt att fördubblas. För 1999 beräknas motsvarande budgetnivå komma att tillämpas.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Sverige deltar aktivt i OSSE:s arbete. Genom sitt breda säkerhetsbegrepp, sin alleuropeiska medlemskrets och sin transatlantiska karaktär är OSSE en av de viktigaste pusselbitarna i den framväxande nya europeiska säkerhetsordningen.

Under 1998 har stark betoning i arbetet legat på OSSE:s fältrepresentation på Balkan. Krisen i Kosovo har medfört krav på förstärkning av bemanningen av OSSE:s representationer i Make-

domien och Albanien. Kroatienrepresentationen, som i sitt nya mandat erhållit ett bemanningstak på 270 personer, kommer i oktober att överta FN:s civilpolismission i östra Slavonien. Planering och genomförandet av övertagandet kommer att ställa ytterligare krav på Sveriges, och övriga deltagande staters, stöd till representationen. OSSE:s representation i Bosnien har ett stort ansvar vad gäller genomförande av allmänna val och representationen genomförde även under valen i september 1998 en omfattande valövervakningsinsats. OSSE planerar under hösten 1998 att förstärka sin verksamhet i Centralasien.

Sverige anordnade hösten 1998 en stor OSSE-konferens om subregionalt samarbete som ett instrument för modernt säkerhetsbyggande.

Inom ramen för den mänskliga dimensionen i OSSE spelar kontoret för mänskliga rättigheter och demokratiuppbyggnad i Warszawa (ODIHR) en stor roll bl.a. som samordnare för valövervakningsinsatser.

Sverige stödjer aktivt OSSE:s högkommissarie för nationella minoriteter i dennes försök att dämpa motsättningarna i frågor som rör nationella minoriteter och därmed förebygga konflikter. Högkommissarien är särskilt aktiv i Makedonien (FYROM) och i Estland och Lettland.

Vid OSSE:s ministerrådsmöte i Köpenhamn 1997 drogs riktlinjerna för förhandlingen om OSSE:s stadga om europeisk säkerhet upp. Förhandlingsarbetet är nu i full gång, med ministermötet i Oslo i december 1998 som närmaste hållplats och därefter det planerade toppmötet år 1999. Sveriges inställning är att säkerhetsstadgan bör bidra till att stärka OSSE:s operativa förmåga. Inom OSSE pågår det för närvarande även förhandlingar om översynen av CFE-avtalet om begränsning av konventionella stridskrafter i Europa och av Wiendokumentet om förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder.

Inom OSSE pågår en utredning om hur OSSE:s operativa kapacitet skall kunna förstärkas. Sverige har aktivt bidragit till detta arbete. Sverige sekonderar även en senior diplomat till OSSE-sekretariatet med uppgift att stärka utbildningsfrågor.

Ordförandeland under 1998 är Polen. Danmark och Norge ingår i trojkan.

Slutsatser

Sveriges mål för OSSE:s verksamhet enligt regleringsbrevet 1998 är dess fortsatta utveckling som ett regionalt säkerhetsorgan för kris- och konflikthantering, ett förbättrat genomförande av OSSE:s normer samt ökad kapacitet för kris- och konflikthantering och stärkt fältverksamhet genom deltagande i långtidsrepresentationer och i valövervakning. Detta arbete pågår kontinuerligt inom ramen för OSSE och genom beslutade svenska insatser. Som framgår ovan har de svenska insatserna inriktats på att uppnå de uppställda målen. Eftersom det rör sig om processer kan måluppfyllelsen knappast kvantifieras. De angivna målen blir gällande även för 1999.

Den utbyggda handlingsberedskapen medför att ordinarie budget och budgetar för särskilda insatser preliminärt beräknas uppgå till 33 miljoner kronor för budgetåret 1999, en ökning med 16,5 miljoner kronor jämfört med anslaget belopp 1998.

Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom EU (GUSP)

Från anslaget betalas obligatoriska kostnader för Sveriges deltagande i det mellanstatliga samarbetet inom EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP). Genomförandet sker genom beslut om gemensamma åtgärder och ståndpunkter. Särskilda sändebud kan också utses med mandat att följa en viss fråga.

När Amsterdamfördraget träder i kraft 1999 införs ett nytt GUSP-instrument, s.k. gemensamma strategier. Den tänkta innebörden av dessa är att fastställa mer omfattande och detaljerade riktlinjer för EU:s agerande i frågor av gemensamt intresse och de kan även förmodas ha finansiella implikationer. Genomförandet av Amsterdamfördraget ökar även sannolikheten för EU-insatser inom ramen för krishantering.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Sverige har verkat för att effektivisera beslutsfattandet inom GUSP. I syfte att möjliggöra ett aktivt svenskt engagemang inom GUSP-samarbetet måste finansieringen av för Sverige

prioriterade insatser säkerställas. Anslaget har i enlighet med uppställda mål använts för att täcka kostnaderna för insatser i de fall där enhälligt beslut av EU:s medlemsstater fattats om nationell finansiering av det gemensamma EU-agerandet. Hittills har detta främst gällt uttaxeringar avseende ECMM, dvs. gemenskapens övervakningsgrupp i det f.d. Jugoslavien, vars mandat har breddats till att omfatta Albanien och Makedonien, samt gemensamma åtgärder avseende valobservation, t.ex. i Bosnien. Under 1998 har en särskild uppgift varit att bevaka händelseutvecklingen i Kosovo.

I Amsterdamfördraget beslutades att finansiering av gemensamma insatser som huvudregel ska ske genom EU-budgeten. EU:s medlemsstater kan dock även i fortsättningen enhälligt besluta om nationell finansiering av gemensamma insatser. Kostnader för krishanteringsinsatser kommer enligt huvudregeln att uttaxeras medlemsstaterna. Införandet av det nya GUSP-instrumentet i Amsterdamfördraget, s.k. gemensamma strategier, kan också förmodas ha finansiella implikationer för medlemsstaterna.

Slutsatser

En fortsatt beredskap för nationell finansiering av insatser inom GUSP bör finnas. Nuvarande nivå, 8,4 miljoner kronor, bör bibehållas.

Övriga internationella organisationer

Övriga internationella organisationer innefattar de obligatoriska bidragen till Permanenta skiljedomstolen i Haag, den s.k. Fact Finding Commission under första tilläggsprotokollet till Genève-konventionerna, havsrättsdomstolen i Hamburg, havsbottenmyndigheten i Kingston, Jamaica, del av regeringens bidrag till Arktiska rådet, sekretariatet för Östersjöstaternas råd, deltagande i Wassenaar-arrangemanget och andra internationella exportkontrollarrangemang samt eventuella kostnader för skattejustering av pensioner för svensk personal som arbetat i de s.k. koordinerade organisationerna. Hit hör också Sveriges bidrag till Haagakademien för internationell rätt och till Internationella institutet för humanitär rätt i San Remo.

Sverige kommer i egenskap av observatör i Västeuropeiska unionen (VEU) att erlagga en

särskild avgift, vars fördelningsnyckel kommer att förhandlas under hösten.

Preliminärt beräknas bidragen till 32,3 miljoner kronor för budgetåret 1999.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	464 161
Pris- och löneomräkning	+ 10 247
Valutakompensation	+ 18 640
Överföring till uo 4	- 1 440
Förslag 1999	491 608

B2 Nordiska ministerrådet

Tabell 4.2 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	267 933		
1998	Anslag	274 300	Utgifts- prognos	267 744
1999	Förslag	290 043		
2000	Beräknat	281 744		
2001	Beräknat	273 779		

Från anslaget betalas kostnader för Sveriges andel till Nordiska ministerrådets budget.

Faktorer som styr utgifterna under detta anslag är utvecklingen av organisationens budget, Sveriges andel av budgeten samt valutaförändringar. Utgifterna betalas till större delen i danska kronor.

En jämförelse mellan budget och utfall för budgetåret 1997 visar att utgifterna blev ca 36 miljoner kronor lägre än det budgeterade beloppet. Detta beror på att den nordiska budgetramen minskat som ett resultat av de svenska sparkraven, att den svenska budgetandelen minskat samt att avräkning gjorts för den nordiska betalningsordningen för högre utbildning.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Sverige har aktivt verkat för att utveckla det nordiska samarbetet på de tre huvudområdena inom-nordiskt samarbete, Norden-EU/EES och Norden-närområdet. Arbetet inom ministerrådet är en integrerad del av de nordiska relationer och

kontakter som bidrar till att forma vår politik för närområdet, för det vidare Europasamarbetet liksom för globalt samarbete. Det är Sveriges strävan att samarbetet inom ministerrådet koncentreras till områden där samnordiska lösningar ger fördelar framför nationella eller bredare internationella arrangemang, att nordiska samarbetsstrukturer kan utnyttjas för informations-utbyte och/eller samstämt agerande i aktuella EU-/EES-frågor och att verka för att nordiskt närområdes-samarbete blir ett strategiskt komplement till bilaterala insatser och annat regionalt samarbete.

EU/EES-frågorna har blivit en stående punkt på dagordningen vid Nordiska ministerrådets möten. Den nordiska samarbetsorganisationen utnyttjas löpande för avstämning och agerande i europafrågor. De nordiska samarbetsministrarna har årliga möten med de nordiska EU-ambassadörerna. En utbytesordning har inrättats för att göra det möjligt för tjänstemän från ministerrådet att en tid tjänstgöra på en nordisk representation i Bryssel.

Samarbetet med närområdet har intensifierats. Det är ett led i ett utvidgat Östersjösamarbete. Stora insatser görs över ministerrådets budget vid sidan av Närområdesprogrammet. Även utanför ministerrådets budget görs betydande nordiska satsningar, främst genom Nordiska investeringsbanken m.fl. institutioner. Efter förhandlingar med Ryssland har informationskontoret i S:t Petersburg fått officiellt erkännande. Det har därmed blivit möjligt att driva verksamheten på ett ändamålsenligt sätt.

Arbetet med att förnya det nordiska samarbetet har gått vidare. Genom besparingar och effektivitetsuttag på budgeten har verksamheten utsatts för ett krav på omvandling. Regelverken för styrning och kontroll har setts över i syfte att säkra kvalitet och effektivitet. En del institutioner har avvecklats och medel har frigjorts för satsningar på nya verksamheter. Den budgetmässiga tyngdpunkten ligger fortsatt på kultur, utbildning och forskning.

Under innevarande år har Sverige ordförandeskapet i Nordiska ministerrådet och i det mesta av nordiskt regeringssamarbete i övrigt. Sverige har lagt vikt på att aktivt utöva sitt ordförandeskap. Frågor som lyfts fram inom ministerrådets ram är sysselsättningen, omställningen till ett ekologiskt hållbart Norden och gränsregionala frågor med avseende på rörligheten inom Norden.

Nordiska ministerrådet fastställde i november 1997 ministerrådets budget för år 1998. Budget-

ten uppgår till totalt 717 miljoner danska kronor. Sveriges andel av Nordiska ministerrådets budget för verksamhetsåret 1998 är 34,9 % enligt den fördelningsnyckel som tillämpas.

Slutsatser

I det budgetförslag som ministerrådet utarbetat för år 1999 uppgår budgeten till oförändrat 717 miljoner danska kronor. Sveriges andel av budgeten minskar till 34,1%. Områden som prioriteras är miljöfrågor, frågor som rör rörligheten i Norden, insatser för barn och unga, IT-frågor och folkligt kultursamarbete. Satsningarna på närområdet ökar markant, som ett led i ett utvidgat Östersjösamarbete. Nordiska ministerrådets budget för 1999 kommer, efter behandling i Nordiska rådet, att fastställas i november 1998. Då kommer också prisomräkning att ske.

Som närmare redogjordes för i budgetpropositionen för år 1997 sker en justering av kostnaderna för studentutbyte i de nordiska länderna över Nordiska ministerrådets budget. Vanligtvis erlägger Sverige därmed en lägre avgift.

Anslaget har beräknats till 290 miljoner kronor för budgetåret 1999.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	274 300
Pris- och löneomräkning	+ 6 034
Valutakompensation	+ 9 704
Förslag 1999	290 043

B3 Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)

Tabell 4.3 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	18 512		
1998	Anslag	24 400	Utgifts- prognos	22 000
1999	Förslag	26 300		
2000	Beräknat	25 254		
2001	Beräknat	25 504		

OECD är ett samarbetsorgan för regeringarna i världens ledande industriländer till stöd för deras

ekonomiska utveckling. I OECD:s stadga fastställs att OECD:s kompetensområde är ekonomisk analys i vid bemärkelse och främjande av internationell handel på multilateral icke-diskriminerande basis. OECD har under årens lopp successivt tillförts nya uppgifter så att organisationen idag täcker nästan alla samhällsområden. Den ursprungliga medlemskretsen utgjordes av 20 medlemmar, 18 europeiska länder samt USA och Canada. I början av 1990-talet inledde OECD en process som innebar vidgade relationer med omvärlden och en gradvis utökning av medlemskretsen. Det senaste tillkomna medlemslandet är Sydkorea. OECD har idag 29 medlemmar.

Samtidigt som OECD:s budget har ökat som en följd av en utvidgning av medlemskretsen har det varit en medveten politik att söka nedbringa den totala kostnaden för den ordinarie budgeten med 10% över en treårsperiod. Nedskärningsprocessen har inte löpt utan svårigheter. Ännu i september har inte enighet kunnat nås om 1998 års budget. Huvudorsakerna till att man inte kunnat enas om budgeten är att de större medlemsländerna önskar en revidering av den skala, framräknad på basis av BNP, enligt vilken samtliga medlemsländer bidrar till finansieringen.

Utöver den egna budgeten administrerar OECD bidragen till vissa närstående internationella organ och aktiviteter. I anslaget inkluderas därför även Sveriges bidrag till det internationella energiprogrammet (International Energy Agency; IEA), Europeiska Transportministerkonferensen (European Conference of Ministers of Transport; ECMT), Centret för Utbildningsforskning (Centre for Educational Research and Innovation; CERI) samt olika specialprogram.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Svenska departement och myndigheter gör bedömningen att de får en mycket god utdelning av OECD-samarbetet. På flertalet områden är detta samarbete unikt och rörer stor uppskattning. Under året kommer utöver det årliga ministermötet och högnivåmötet i DAC fyra möten med specialministrar att avhållas. Ett tydligt mått på den uppskattning OECD-verksamheten rörer är det mycket stora mötesdeltagandet från departementet och myndigheter, ett deltagande

som i strikta budgettider inför varje möte måste vägas mot sina kostnader.

Slutsatser

OECD:s budget löper under kalenderåret och fastställs i december. Faktorer som styr utgifterna under detta anslag är dels utvecklingen av organisationens budget, dels valutakursförändringar. Beloppet betalas i franska franc. Med ledning av tillgängligt underlag har anslaget beräknats till 26,3 miljoner kronor för budgetåret 1999.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	24 400
Pris- och löneomräkning	+ 545
Valutakompensation	+ 1 355
Förslag 1999	26 300

B4 Fredsfrämjande verksamhet

Tabell 4.4 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

År	Typ	Belopp	Uppmärksamhet	Belopp
1997	Utfall	94 750	Anslags-sparande	51 263
1998	Anslag	143 409	Utgifts-prognos	105 000
1999	Förslag	146 333		
2000	Beräknat	148 937		
2001	Beräknat	151 330		

Anslaget finansierar svensk medverkan i internationella fredsfrämjande insatser samt studier, seminarier och annan verksamhet inom området. Anslaget B4 Fredsfrämjande verksamhet uppgick 1997 till 150,2 miljoner kronor. Cirka en tredjedel återstod som behållning vid utgången av året. Under 1998 har anslaget på 143,4 miljoner kronor hittills utnyttjats i planerad omfattning avseende pågående eller redan beslutade insatser. Anslaget har i övrigt, bl.a. med hänsyn till Sveriges nuvarande medlemskap i säkerhetsrådet, disponerats så att det ger regeringen visst handlingsutrymme för oförutsedda behov. Genom att regeringen i regleringsbrevet för 1998 beslutade att Försvarsmakten, utöver 49,5 miljoner kronor från anslaget B4, fick disponera också visst utrymme (37,3 miljoner kronor) av den ingående

reservationen på äldreanslaget B9 för finansiering av redan pågående insatser, har ett relativt omfattande belopp kunnat reserveras för eventuellt nya/utökade missioner under anslagsposten B 4.6 Till regeringens disposition. Denna möjlighet till omfördelning mellan anslaget och äldreanslaget B9 kommer inte att finnas 1999.

Beträffande äldreanslaget B9 Fredsbevarande verksamhet, var den ingående reservationen från budgetåret 1995/96 ca 166 miljoner kronor. Genom regeringsbeslut i december 1996 samt februari 1997 omfördes 18 resp 67,2 miljoner kronor till Försvarsmakten avseende kostnader under budgetåret 1995/96. I övrigt utnyttjades inte anslaget under 1997. Anslaget har, som redan nämnts, genom regleringsbrevet för 1998 belastats med 37,3 miljoner kronor som ställts till Försvarsmaktens disposition för finansiering av pågående insatser med militärobservatörer och poliser. I regeringsbeslut våren 1998 om svensk minröjningsinsats i Västsahara har anslaget härutöver belastats med 15 miljoner kronor. I nuläget bedöms anslaget inte komma att utnyttjas ytterligare under budgetåret 1998.

Efterfrågan på svensk medverkan i internationella insatser styrs till tid och omfattning av faktorer till största delen utanför vår egen kontroll. Anslagsförbrukningen är visserligen någorlunda förutsägbar vad gäller pågående missioner där Sverige redan medverkar. Däremot kan den fluktuera och är svåröversäglig när det gäller nya insatser.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

De mål som angavs i regleringsbrevet för 1998, uttryckta som anslagens del av effektmålet inom utgiftsområde 5, var att möjliggöra för Sverige

- att genom deltagande i fredsfrämjande insatser, i första hand inom ramen för FN och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, medverka till att stärka FN:s och OSSE:s möjligheter att bidra till regional konfliktlösning, skydd av mänskliga rättigheter samt humanitär verksamhet,

- att med bred geografisk spridning stödja konkreta fredsfrämjande insatser genom att på begäran av FN, enligt beslut av OSSE, EU eller annat mellanstatligt organ, ställa observatörer, civilpoli-

ser m.fl. till förfogande för konfliktförebyggande, fredsbevarande och annan fredsfrämjande verksamhet inklusive sanktionsövervakning, planerings- och förhandlingsarbete eller övervakningsverksamhet (insatser med väpnad trupp finansieras över utgiftsområde 6),

- att verka för att synen på fredsfrämjande breddas, främja en bättre samverkan mellan alla relevanta komponenter och aktörer i internationella insatser och medverka till att frågor om förebyggande av konflikter ges större uppmärksamhet,
- att stödja studier, seminarier eller annan verksamhet inom området fredsfrämjande.

Verksamhetsmålet uttrycktes i regleringsbrevet enligt följande: Personal som deltar i internationella fredsfrämjande insatser skall rekryteras, utbildas och utrustas så att de kan lösa de uppgifter som ålagts dem, oavsett var i världen uppgifterna utförs.

Då finansieringsansvaret för insatser med väpnad trupp fr.o.m. 1997 övergick till utgiftsområde 6 har det fortsatta svenska deltagandet med militära enheter i Bosnien och Makedonien inte påverkat anslaget B4. Anslaget har möjliggjort för regeringen att under en period då Sverige också fortsatt är medlem i FN:s säkerhetsråd, visa ett bibehållet starkt engagemang i internationella fredsfrämjande insatser genom konkret deltagande med observatörer, poliser och experter i ett stort antal missioner med bred geografisk spridning. Sådan personal har deltagit i missioner i bl.a. Guatemala, Angola, Bosnien, Kroatien, Albanien, Indien-Pakistan, Georgien, Västsahara och i Mellanöstern. Totalt deltar Sverige f.n. med knappt 800 personer (militära och civila) i olika fredsfrämjande insatser.

Det arbete som inleddes 1995 i syfte att öka FN:s kapacitet för snabba insatser genom att skapa en multinationell snabbinsatsstyrka till FN:s förfogande (SHIRBRIG) fortsätter och har nu samlat tio deltagarnationer, bland dem Sverige. Fr.o.m. 1998 finansieras de svenska officerare som ingår i planeringsstaben över utgiftsområde 6.

Sverige har under våren aktivt medverkat i förberedelser och genomförande av det första FN-seminariet i sitt slag om en ökad framtida roll för civilpoliser i fredsfrämjande insatser. Seminariet var ett led i uppföljningen av det svenska initiativet i frågan i säkerhetsrådet under sommaren 1997. Sverige kommer under 1999 att

fortsatt verka härför, bl.a. övervägs möjligheten att stödja länderna i Södra Afrika när det gäller att utveckla deras kapacitet på området. Sverige avser under 1999 i enlighet med rekommendationerna i utredningen om civilpoliser i internationell verksamhet (SOU 1997:104) öka sin kapacitet för deltagande med svenska poliser i internationella insatser. I sammanhanget kan noteras att huvudmannskapet för svenska poliser i internationella insatser sannolikt kommer att överföras från Försvarsmakten till Rikspolisstyrelsen.

Anslaget kommer vidare att utnyttjas för stöd till olika utbildningsinsatser inom området fredsfrämjande, dels i form av finansiering av utländska elevers deltagande i förberedande kurser för FN-tjänstgöring arrangerade av Sverige men också genom direkt stöd till internationella seminarier, konferenser och forskningsprojekt. Finansiellt stöd kan vidare lämnas till enskilda organisationer som bedriver verksamhet med anknytning till området.

Slutsatser

De mål som hänvisats till ovan kommer att vara vägledande för användande av anslaget också under 1999. Omfattningen av det svenska deltagandet i internationella insatser blir sannolikt oförändrat eller något större nästa år. Dessutom kommer arbetet med att i högre grad inrikta den fredsfrämjande verksamheten på konfliktförebyggande åtgärder att fortsätta, bl.a. genom det handlingsprogram för konfliktförebyggande verksamhet som nu tas fram. Sverige kommer vidare att under de närmaste tre åren att stödja ett projekt med syfte att etablera en mekanism för tidig information kring framväxande kriser och konflikter i Afrika.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang beräknas anslaget för 1999 till 146,3 miljoner kronor. I sammanhanget bör framhållas att efterfrågan på svensk såväl militär, polisiär som annan civil personal ökat från FN:s, OSSE:s, VEU:s, EU:s (ECMM) och andra organisationers sida. Finansiering av svensk medverkan i internationella fredsfrämjande insatser sker även genom utnyttjande av anslag inom utgiftsområde 6, Totalförsvaret samt utgiftsområde 7, Internationellt bistånd.

5 Information om Sverige i utlandet

5.1 Omfattning

Verksamhetsområdet Information om Sverige i utlandet omfattar

- 1) anslaget till Svenska institutet för att sprida kunskap om Sverige i utlandet och svara för utbyte med andra länder inom kultur, utbildning, forskning och samhällsliv i övrigt samt
- 2) anslaget till de svenska utlandsmyndigheterna för informations- och kulturutbytesverksamhet, pressverksamhet och integrerade främjandeinsatser.

Ändamålet med verksamheten är att skapa goodwill och förtroende för Sverige som samarbetspartner och därmed främja svenska intressen och bidra till tillväxt och sysselsättning. De svenska utlandsmyndigheterna utgör regeringens främsta instrument för att genomföra detta mål i enskilda länder.

5.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Milljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
65,3	60,6	60,4	66,7	66,6	65,5

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Målsättningarna för verksamheten bedöms ha uppfyllts väl. Verksamhetens övergripande mål och inriktning har legat fast. Kraven och förväntningarna har ökat betydligt under senare år. Genomförandet av informations- och kulturin-

satser samt integrerade sverigefrämjande insatser i utlandet är starkt beroende av nationella och lokala samarbetspartners.

Förändringar

Den uppbyggnad av sverigefrämjandet inom Regeringskansliet och på utlandsmyndigheterna som påbörjats 1997 innebär att ett samlat tänkande och planerande har vuxit fram som gör att politisk, kommersiell, kulturell och vetenskaplig information kan samverka på ett nytt sätt. Nämnden för Sverigefrämjande i utlandet har befäst sin roll som samarbetsforum för sverigefrämjande.

Myndigheten Svenska institutet (SI) bildades den 1 januari 1998. Tidigare bedrevs verksamheten i stiftelseform. I instruktionen markeras den nya myndighetens roll att genom kulturutbyte, samhällsinformation och utbyte inom studier och forskning främja svenska intressen och bidra till tillväxt, sysselsättning och kulturell utveckling i Sverige. Detta innebär en utökad roll för Svenska institutet.

För att leva upp till de ökade och nya kraven har SI genomfört en omorganisation som trädde i kraft den 1 april 1998. Därigenom har bl.a. bättre förutsättningar att tillgodose departementets önskemål om kapacitet för projektsamordning skapats.

Prioriteringar

Inom anslaget C1 Svenska institutet skall insatser i Västeuropa prioriteras, då behovet av information accentuerats genom medlemskapet i EU.

Under anslaget C2 Övrig information om Sverige i utlandet skall insatser i Västeuropa, Nordamerika och vissa länder i Asien prioriteras.

Informationen om Sverige i utlandet måste fortsätta att utvecklas för att möta nya behov och krav föranledda av omvärldsförändringar. Millenniumskiftet och Sveriges ordförandeskap i EU första halvåret 2001 är informationstillfällen att uppmärksamma redan 1999. Kulturens centrala roll i presentationen av Sverige i utlandet bör framhåvas.

5.3 Resultatbedömning

Bedömningen är att insatserna inom verksamhetsområdet har bidragit till att säkerställa Sveriges intressen i förbindelserna med andra länder och till att göra utrikespolitiken till ett bättre instrument i näringspolitiken.

5.4 Revisionens iakttagelser

Revisorerna har i revisionsberättelse den 31 mars 1998 beträffande Svenska institutet påpekat behovet av en omläggning av Svenska institutets redovisning för att tillgodose redovisningskraven för myndigheter. Riksrevisionsverket har granskat SI:s delårsrapport för första hälften av 1998 och konstaterat att rapporten uppfyller kraven på att ge en rättvisande bild av verksamhetens kostnader och inräkter och den ekonomiska ställningen.

5.5 Anslag

C1 Svenska institutet

Tabell 5.1 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	55 113	Anslags-sparande	124
1998	Anslag	50 748	Utgifts-prognos	50 400
1999	Förslag	51 826		
2000	Beräknat	52 729 ¹		
2001	Beräknat	53 628 ²		

1 Motsvarar 51 826 tkr i 1999 års prisnivå

2 Motsvarar 51 826 tkr i 1999 års prisnivå

Anslaget, som är Svenska institutets huvudanslag, finansierar Sverigeinformation i olika former, kulturutbyte med andra länder, utbildnings- och forskningsutbyte (stipendier, stöd till svenskundervisning i utlandet) samt Svenska kulturhuset i Paris. Genomförandet av verksamheten sker i samverkan med bl.a. den svenska utrikesförvaltningen samt nationella och utländska samarbetsparter.

Svenska institutet har därutöver anslag och uppdrag för biståndsrelaterade insatser i Central- och Östeuropa samt utvecklingsländer (utgiftsområde 7), för uppdrag på utbildnings- och forskningsområdet (utgiftsområde 16. resp. utgiftsområde 14) och för insatser som rör internationellt kulturutbyte (utgiftsområde 17). Till detta kommer ett antal särskilda uppdrag.

Den totala budgeten uppgick 1997 till ca 194,9 miljoner kronor, varav anslaget C1 utgjorde 55,2 miljoner.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Svenska institutets verksamhetsredovisning för budgetåret 1997 visar att antalet inkommande och behandlade ärenden med önskemål om stöd och service från Svenska institutet ökat. SI har dock inte kunnat ställa upp med resurser som motsvarar denna ökning; antalet utbytesprojekt och produktioner finansierade via SI:s huvudanslag C1, inom vilket Västeuropa skall prioriteras, har minskat. Inkomsterna från Sverigebokhandeln som institutet driver, visar en ökning om tolv procent.

På grundval av årsredovisningen och den mer detaljerade verksamhetsredovisningen för 1997 är bedömningen att Svenska institutet 1997 väl uppfyllt sin del av effektmålet. Institutet har tillhandahållit en bred och saklig information om Sverige som svarat mot utländska målgruppers efterfrågan, upprätthållit en serviceroll gentemot de svenska utlandsmyndigheterna samt medverkat till utbyten inom kultur och samhällsliv samt utbildning och forskning. SI:s stöd i olika former till den akademiska svenskundervisningen vid universitet och högskolor i utlandet har gjort det möjligt för ett stort antal utländska studenter att lära sig svenska. De medel som SI fördelat till kulturellt utbyte har gått till kontaktresor och projektförberedelser som i många fall resulterat i konkret samarbete mellan svenska och utländska

parter. Bedömningen är att SI:s insatser bidragit till att skapa förtroende och goodwill för Sverige som internationell samarbetspartner samt bidragit till ökat internationellt utbyte på väsentliga områden.

Resultatbedömning av institutets övriga verksamhet finns under respektive utgiftsområde.

Slutsatser

För budgetåret 1999 föreslås ett oförändrat anslag plus pris- och löneomräkning och justering av premier för avtalsförsäkringar. Under utgiftsområde 24 har i den ekonomiska vårpropositionen 1998 (prop. 1997/98:150) för budgetåren 1999-2001 också avsatts medel för östersjöregionen, som kan användas för vissa främjande- och informationsinsatser, inklusive specifika personalförstärkningar, och som efter förslag från Utrikesdepartementet skulle kunna användas för SI:s verksamhet.

Vid anslagsberäkningen har en teknisk justering gjorts av anslaget. Justeringen har genomförts med anledning av att en korrigerings har gjorts av den justering som genomfördes av anslagen för år 1998 med anledning av att sättet att finansiera avtalsförsäkringar på det statliga området förändrades (se bilaga 1, avsnitt 4).

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	50 748
Pris- och löneomräkning	+ 951
Justering av premier	+ 127
Förslag 1999	51 826

C2 Övrig information om Sverige i utlandet

Tabell 5.2 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	10 138	Anslags-sparande	128
1998	Anslag	9 835	Utgifts-prognos	9 963
1999	Förslag	14 835		
2000	Beräknat	13 835		
2001	Beräknat	11 835		

Anslaget används till att finansiera särskilda, av regeringen prioriterade, informations- och främjandeinsatser genom de svenska utlandsmyndigheterna. Det har använts även till journalistinbjudningar samt seminarier och visst personutbyte. Insatser i Västeuropa, Nordamerika och Ostasien har prioriterats.

Anslagsbehållningen vid bokslutet och reservationen om 128 000 kronor på ett s.k. äldreanlag avsåg medel som beslutats för informations-satsningar under 1997, men där en viss del av betalningarna sker 1998.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Kraven och förväntningarna på de svenska utlandsmyndigheterna att på olika vägar skapa goodwill och förtroende för Sverige har ökat markant de senaste två åren.

Informations- och kulturutbytesverksamhet, pressaktiviteter samt integrerade sverigefrämjande aktiviteter har blivit allt viktigare för att presentera Sverige och skapa uppmärksamhet för vårt land i andra länder. I ett internationellt perspektiv kan konstateras att främjandefrågor i bred bemärkelse har fått en väsentligt ökad roll inom många utrikesförvaltningar. Allt fler länder, inte minst de övriga EU-länderna, inser också den betydelse som informations- och kultursatsningar samt pressverksamhet har för att presentera landet liksom för att nå mer definierade mål. Sådana aktiviteter kan – utöver sina andra syften – fungera både som export- och kulturfrämjare, ha en funktion som mötesplats för att skapa nätverk, bidra till opinionsbildning osv.

Utifrån utlandsmyndigheternas rapportering av genomförda evenemang och aktiviteter är bedömningen att anslaget under 1997 fyllt sin del av effektmålet på ett utmärkt sätt. Den finansiering som anslagits har i många projekt runt om i världen utgjort en bas för samarbete med nationella och lokala samarbetspartners. På så sätt har de statliga medlen ofta genererat större insatser och kunnat resultera i viktiga Sverigepresentationer, bl.a. utställningar och evenemang i Storbritannien, Tyskland, Turkiet, Kanada, Japan och Sydafrika.

Slutsatser

Med anledning av regeringens satsning på Europafrågor i den ekonomiska vårpropositionen 1998 (prop. 1997/98:150) för budgetåren 1999-2001 föreslås anslaget tillföras 3 miljoner kronor budgetåret 1999 för Nämnden för Sverigefrämjande i utlandet för att initiera eller medverka i särskilda samarbetsprojekt med inriktning på Europa mellan sverigefrämjandets huvudaktörer. För budgetåren 2000 och 2001 tillförs anslaget 2 miljoner kronor per år för samma ändamål. För budgetåren 1999 och 2000 tillförs anslaget 2 miljoner kronor per år för Sveriges bidrag till ett gemensamt nordiskt centrum, Scandinavia House i New York.

Under utgiftsområde 24 har i vårpropositionen också avsatts medel för Östersjöregionen, som kan användas för vissa främjande- och informationsinsatser, inklusive specifika personalförstärkningar, enligt förslag från Utrikesdepartementet.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	9 835
Överföring från anslaget A1	+ 2000
Framtidsområdet Europeiskt samarbete	+ 3000
Förslag 1999	14 835

6 Nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor m.m.

6.1 Omfattning

Målsättningarna för verksamhetsområdet är att främja information och forskning om nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor samt att tillförsäkra Utrikesdepartementet teknisk och vetenskaplig sakkunskap vid förhandlingar om nedrustning och rustningskontroll samt vid internationellt samarbete för att motverka spridning av massförstörelsevapen. Inom ramen här för lämnas stöd till utredningar, seminarier, utgivande av publikationer m.m., organisationer och stiftelser för information och studier om global och europeisk säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling, Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI), Försvarets forskningsanstalt (FOA), Utrikespolitiska Institutet (UI) och forskningsverksamhet av särskild utrikes- och säkerhetspolitisk betydelse.

6.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Milljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
55,2	57,4	56,6	58,4	59,2	60,1

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

Förhandlingarna i Genève om ett kontrollsystem för 1972 års konvention om förbud mot bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen har intensifierats under 1997 och första halvåret 1998. Sverige agerar pådrivande i förhandlingarna för att få till stånd ett effektivt kontrollsystem, bl.a. med tekniskt stöd från FOA. I Wien pågår sedan våren 1997 ett arbete för att förbereda ikraftträdandet för Förenta nationernas fördrag om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (provstoppsavtalet). Sverige leder genom företrädare för FOA arbetet för upprättande av ett kontrollsystem för fördraget. Under 1997 och första halvåret 1998 har Sverige i ökande utsträckning bidragit med FOA-expertis till FN:s säkerhetsråds särskilda kommission för eliminering av Iraks massförstörelsevapen (UNSCOM). Nedrustningskonferensen (CD) i Genève har i augusti i år beslutat att inleda förhandlingar om ett avtal om förbud mot produktion av klyvbart material för vapenändamål. Avseende anslaget D1 Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området har ett anslagssparande skett under budgetåret 1997 bl.a. till följd av att ett äldreanslag i första hand tagits i anspråk.

Förändringar

Verksamhetens övergripande målsättningar och inriktning ligger fast. Några större förändringar har därför inte skett i verksamheten jämfört med närmast föregående budgetår. Stöd till olika pro-

jekt inom anslagsområdet Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området har dock ökat i omfattning innevarande budgetår.

Prioriteringar

Följande frågor avses särskilt prioriteras under budgetåret 1999:

Förhandlingarna i Genève om ett kontrollsystem för konventionen om förbud mot biologiska vapen, vilka avses slutföras under året. Arbetet i CD rörande ett avtal om förbud mot produktion av klyvbart material för vapenändamål. Uppbyggnad av ett svenskt nationellt datacenter för provstoppsavtalet. Upprätthållande av FOA:s tekniska och vetenskapliga kompetens för området nedrustning och icke-spridning av kärnvapen. Fortsatt tillhandahållande av svensk expertis till UNSCOM. Möjligheterna för SIPRI och UI att utöka externfinansieringen av sin verksamhet.

6.3 Resultatbedömning

Sammantaget bedöms målsättningarna för verksamhetsområdet ha uppfyllts väl under budgetåret 1997 och första halvåret 1998. Främst är detta en kvalitativ bedömning av genomförda insatser. Verksamhetens art är överlag sådan att effekterna svårigen kan kvantifieras. Det kan dock konstateras att t.ex. FOA:s tekniska och vetenskapliga stöd till Utrikesdepartementet är en grundläggande förutsättning för att Sverige skall kunna spela en aktiv och pådrivande roll i internationella förhandlingar rörande nedrustnings- och icke-spridningsfrågor.

6.4 Revisionens iakttagelser

Regeringen konstaterar att det vid granskning av SIPRI:s och UI:s bokslut och redovisning för budgetåret 1997 inte framkommit några anmärkningar som föranlett ytterligare åtgärder.

6.5 Anslag

D1 Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området

Tabell 6.1 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	141	Anslags-sparande	2 181
1998	Anslag	1 759 ¹	Utgifts-prognos	1 500
1999	Förslag	1 409		
2000	Beräknat	2 259		
2001	Beräknat	2 259		

¹ Till följd av förslag på tilläggsbudget i samband med den ekonomiska vårpropositionen 1998 minskades anslaget med 500 tkr.

Ändamålet med anslaget är att ge stöd till verksamhet som främjar svensk utrikespolitik, framför allt vad gäller nedrustnings- och säkerhetspolitik. Under budgetåret 1997 förelåg ett förhållandevis begränsat antal lämpliga projekt att stödja. Vidare utnyttjades i första hand medel från ett äldreanslag. Till följd härav kunde ett anslagssparande ske avseende anslaget D1. Dessa medel beräknas dock tas i anspråk under budgetåren 1998, 1999 och 2000. Resterande medel på äldreanslaget, 1,4 miljoner kronor, beräknas tas i anspråk under 1998 och 1999. Genom en tilläggsbudget har 500 000 kronor överförts från anslaget D1 till anslaget D4 Forskning till stöd för nedrustning och internationell säkerhet under 1998 för att möta ökade kostnader för tillhandahållande av svensk expertis - genom företrädare för FOA - till FN:s säkerhetsråds särskilda kommission för eliminering av Iraks massförstörelsevapen (UNSCOM).

Regeringens överväganden

Resultatinformation

Projekt m.m. som finansierats inom anslaget har legat inom prioriterade områden för svensk utrikespolitik. Som exempel på bidrag som beslutats under innevarande budgetår kan nämnas stöd till internationella seminarier syftande till att främja universell anslutning till Ottawakonventionen om totalförbud mot antipersonella minor (truppminor) och till kemvapenkonventionen samt stöd till svenska och internationella projekt rörande problematiken med lätta vapen. Stöd har också utgått till seminarier rörande frågor om kärnvapennedrustning.

Slutsatser

Stöd åt utredningar, seminarier, utgivande av publikationer m.m. ger en flexibel möjlighet att genom anlitan av insatser utanför Utrikesdepartementet främja och informera om den svenska utrikespolitiken. Ändamålet med anslaget bedöms ha uppfyllts väl.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	1 759
Återställande av engångsminskning i tilläggsbudget	+ 500
Överföring till anslaget D4	- 600
Överföring till anslaget D6	- 250
Förslag 1999	1 409

D2 Information och studier om säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling

Tabell 6.2 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	8 860	Anslags-sparande	390
1998	Anslag	9 000	Utgifts-prognos	8 800
1999	Förslag	9 000		
2000	Beräknat	9 000		
2001	Beräknat	9 000		

Ändamålet med anslaget är att genom stöd till organisationer och stiftelser främja studier och information om nedrustnings- och säkerhetspolitiska frågor. Regeringen beslutar, efter yttrande av en beredningsgrupp, om fördelning av medel från anslaget i enlighet med förordningen (1993:983) om statligt stöd för information och studier om säkerhetspolitik och fredsfrämjande utveckling, samt de ändringar som införts i denna genom förordning (1996:824). Bidrag lämnas till organisationer och stiftelser som organisationsstöd eller projektbidrag. Stödet omfattar ämnesområdena nedrustning och rustningskontroll, konflikthantering samt andra säkerhetspolitiska ämnen inom ramen för ett vidgat säkerhetspolitiskt synsätt. Outnyttjade medel som återbetalats i samband med slutredovisningar av tidigare beslutade projekt, 139 000 kronor, finns

på ett särskilt äldreanslag och beräknas tas i anspråk under budgetåren 1998 och 1999.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

Stöd enligt förordningen utgick under budgetåret 1997 till tretton organisationer och 102 projekt. För budgetåret 1998 har fattats beslut om stöd till femton organisationer och 79 projekt.

Slutsatser

Regeringen finner det väsentligt att kunskap, intresse och engagemang för frågor som rör global och europeisk säkerhet stimuleras. Stödet till organisationer och stiftelser för detta ändamål fyller därför en viktig funktion. En förutsättning för att stöd skall lämnas är att det främjar verksamhet som är av allmänt intresse och har en god spridningseffekt. Sammantaget bedöms uppställda mål ha uppfyllts väl inom den givna budgetramen. Stödet bedöms ha haft god spridningseffekt.

D3 Bidrag till Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI)

Tabell 6.3 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	20 571		
1998	Anslag	20 324	Utgifts-prognos	20 324
1999	Förslag	20 755		
2000	Beräknat	21 107		
2001	Beräknat	21 529		

Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI) har till ändamål att i enlighet med de grunder som riksdagen fastställt bedriva forskning i konflikt- och samarbetsfrågor. Syftet med forskningen är att ge bidrag till förståelsen av betingelserna för fredliga lösningar av konflikter och för en stabil fred.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

Institutets forskning under budgetåret 1997 och första halvåret 1998 har främst inriktats på följande huvudområden: förebyggande av konflikter, konflikthantering och regional säkerhet, militärutgifter, vapenproduktion och vapenhandel samt massförstörelsevapen och internationell säkerhet. Inte minst det senaste årets utveckling har givit förnyad aktualitet åt icke-spridningsproblematiken, med konsekvenser bl.a. för Sydasiens och Mellanöstern.

SIPRI:s forskning åtnjuter ett högt internationellt anseende. Genom framför allt en omfattande publikationsverksamhet, men även genom anordnande av seminarier m.m. ges forskningsresultaten en god spridning. SIPRI har under året också ökat sitt finansieringsunderlag från andra källor än statliga medel. SIPRI har också mottagit statliga projektmedel från andra anslagsposter än denna.

Slutsatser

SIPRI har väl uppfyllt uppställda mål för verksamheten. Det är emellertid angeläget att institutet fortsatt verkar för att en ökande del av dess verksamhet kan finansieras från andra källor än statliga medel. SIPRI kan också i ökad grad få tillgång till projektmedel efter sedvanlig prövning från andra anslag under detta utgiftsområde.

D4 Forskning till stöd för nedrustning och internationell säkerhet

Tabell 6.4 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	12 002	Anslags-sparande	233
1998	Anslag	10 762 ¹	Utgifts-prognos	10 995
1999	Förslag	11 080		
2000	Beräknat	10 662		
2001	Beräknat	10 852		

¹ Varav 500 tkr i tilläggsbudget i samband med den ekonomiska vårpropositionen.

Ändamålet med anslaget är att tillföra Utrikesdepartementet teknisk och vetenskaplig sakkun-

skap från Försvarets forskningsanstalt (FOA) vid förhandlingar om nedrustning, rustningsbegränsning, internationell säkerhet samt vid internationellt samarbete för att motverka spridning av massförstörelsevapen.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

I de internationella förhandlingarna i Genève om ett kontrollsystem för konventionen om förbud mot biologiska vapen agerar Sverige aktivt för att få till stånd ett så effektivt system som möjligt. Detta arbete möjliggörs bl.a. av det tekniska stöd som lämnas av FOA. I den förberedande kommissionen i Wien för provstoppsavtalets ikraftträdande leder Sverige genom företrädare för FOA arbetet för att upprätta ett kontrollsystem för avtalet. Under innevarande budgetår har FOA påbörjat upprättandet av ett svenskt nationellt datacenter för provstoppsavtalet. Här ingår också att ansluta en station för mätning av luftburen radioaktivitet och en seismisk mätstation till avtalets internationella övervakningssystem. FOA har vidare inlett visst förberedande arbete inför internationella förhandlingar om ett avtal om förbud mot produktion av klyvbart material för vapenändamål.

För Sveriges deltagande i internationella exportkontrollarrangemang lämnar FOA fortlöpande tekniskt stöd.

Genom företrädare för FOA har Sverige det senaste året i ökande utsträckning bidragit med expertis till FN:s särskilda kommission för eliminering av Iraks massförstörelsevapen (UNSCOM). För att möta de stigande kostnaderna härför har anslaget D4 tillförts 500 000 kronor genom 1998 års tilläggsbudget. Denna ökning har finansierats genom en motsvarande minskning av anslaget D1 Utredningar och andra insatser på det utrikespolitiska området. För budgetåret 1999 beräknas 600 000 kronor behövas i anspråk för att täcka kostnader för Sveriges bidrag med expertis till UNSCOM.

Slutsatser

Verksamhetens mål bedöms ha uppfyllts väl. Tillgång på teknisk och vetenskaplig expertis är en nödvändighet för att Sverige på ett aktivt och trovärdigt sätt skall kunna delta i det internatio-

nella arbetet för nedrustning, rustningskontroll och främjande av internationell säkerhet. Under budgetåret 1999 kommer Sverige också att delta i förhandlingar i CD om ett avtal om förbud mot produktion av klyvbart material för vapenändamål. Därvid aktualiseras tekniskt stöd från FOA till Utrikesdepartementet även på detta område.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	10 762
Neddragning av engångsökning i tilläggsbudget	- 500
Pris- och löneomräkning	+ 218
Överföring från anslaget D1	+ 600
Förslag 1999	11 080

D5 Utrikespolitiska Institutet

Tabell 6.5 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	10 112		
1998	Anslag	10 004	Utgifts- prognos	10 004
1999	Förslag	10 216		
2000	Beräknat	10 389		
2001	Beräknat	10 597		

Ändamålet med anslaget till Utrikespolitiska Institutet (UI) är att främja intresse för internationella frågor samt att öka kunskapen om detta ämne genom forskning och information till allmänheten.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

Utrikespolitiska Institutets verksamhet har under budgetåret 1997 och första halvåret 1998 främst bedrivits inom följande områden:

- Forskning inriktad på bl.a. kärnvapenrisker, mänskliga rättigheter, internationella förhandlingar och den säkerhetspolitiska situationen i Europa, Ryssland och runt Östersjön.
- Utbildning, program- och seminarieverksamhet.

· Utgivning av publikationer, däribland Världspolitikens dagsfrågor, Internationella Studier, Samhällsmagasinet Epok och Länder i fickformat.

Effekterna av institutets verksamhet är svåra att mäta med bestämdhet. Det kan dock konstateras att UI bidrar med viktig och uppskattad information inom sitt verksamhetsområde, bl.a. genom den alltmer välbesökta programverksamheten. Likaså har institutets forskning tilldragit sig stort intresse; denna utgör basen för den breda informationsverksamhet institutet bedriver.

Slutsatser

Utrikespolitiska Institutets information genom publikationer, seminarier m.m. riktad till en bred svensk allmänhet fyller en viktig funktion genom att främja intresset och kunskapen för utrikespolitiska frågor. Institutet har väl uppfyllt målsättningarna för verksamheten. Det är dock av fortsatt stor vikt att institutet säkerställer en högre grad av extern finansiering för att minska beroendet av statliga medel.

D6 Forskningsverksamhet av särskild utrikes- och säkerhetspolitisk betydelse

Tabell 6.6 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	3 477	Anslags- sparande	120
1998	Anslag	5 524	Utgifts- prognos	5 000
1999	Förslag	5 891		
2000	Beräknat	5 736		
2001	Beräknat	5 851		

Huvuddelen av medlen under anslaget finansierar ett särskilt säkerhetspolitiskt forskningsprogram vid Utrikespolitiska Institutet. Därutöver fördelar regeringen direkt stöd åt framför allt yngre forskare inom utrikes- och säkerhetspolitik från detta anslag. En del av medlen används också för forskning om europeisk säkerhet i samarbete med Försvarets forskningsanstalt eller andra uppdragstagare.

Regeringens överväganden

Resultatinformation

Sammanlagt har ett 20-tal forskningsprojekt erhållit stöd, ofta som ett led i förberedelser för att söka mångdubbelt större anslag från Humanistiskt-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, Riksbanksfonden eller privata stiftelser. Därmed bidrar anslaget till att underlätta för forskare att inrikta större forskningsprojekt på frågor som är av särskild betydelse för svensk utrikes- och säkerhetspolitik.

Vad gäller de medel som används för forskning om europeisk säkerhetspolitik i samarbete med Försvarets forskningsanstalt eller andra uppdragstagare har dessa främjat de i regleringsbrevet uppställda målen. Bl.a. har en av FOA:s tjänstemän tjänstgjort vid Utrikesdepartementet år 1998 och tematiska studier har presenterats. Samarbetet med FOA kommer att fortsätta med såväl regelbundna konsultationer som tjänsteutbyte och särskilda studier.

Slutsatser

Alla beviljade ansökningar syftar till att stimulera forskning om förutsättningarna att uppnå målen för vår utrikes- och säkerhetspolitik och om de sätt på vilka dessa mål kan främjas. Bedömningen är - på grundval av insända forskarrapporter och avrapportering i andra former - att forskningsanslaget under budgetåret 1997 väl uppfyllt målet för anslaget såväl vad gäller UI-forskningen som direktstöden. Det är angeläget att denna forskning bereds fortsatta verksamhetsmöjligheter.

Behovet av inträngande studier om europeisk säkerhetspolitik är stort och i växande, varför anslaget föreslås tillföras 250 000 kronor år 1999 från anslaget D1.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	5 524
Pris- och löneomräkning	+ 117
Omföring från anslaget D1	+ 250
Förslag 1999	5 891

7 Övriga utrikespolitiska frågor

7.1 Omfattning

I detta verksamhetsområde ingår anslagen för Inspektionen för strategiska produkter (ISP), Europainformation m.m. samt, fr.o.m. budgetåret 1999, Föreningen Norden, som tidigare budgeterats under utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid.

7.2 Utgiftsutvecklingen

Utgiftsutvecklingen

Milljoner kronor (löpande priser)

Utfall 1997	Anslag 1998	Utgifts- prognos 1998	Förslag anslag 1999	Beräknat anslag 2000	Beräknat anslag 2001
22,1	23,6	20,8	45,0	45,1	45,2

Verksamhetsutfall och ekonomiskt utfall

ISP

Verksamheten vid Inspektionen för strategiska produkter (ISP) har för 1997 redovisat ett underskott uppgående till 102 000 kronor. Orsaken till denna utveckling kan i första hand härledas till att myndigheten är nystartad och kostnader på IT-området.

Europainformation

Informationsverksamheten har under 1997 och första halvåret 1998 varit starkt inriktad på att informera den breda allmänheten om EU:s regeringskonferens och Amsterdamfördraget, som godkändes av riksdagen i april 1998. En klar ma-

joritet av befolkningen känner i dag till Amsterdamfördraget.

En reservation har funnits på anslaget sedan budgetåret 1995/96, dels på grund av organisatoriska förändringar, dels på grund av att den parlamentariska EU 96-kommittén bedrev en omfattande informationsverksamhet om EU:s regeringskonferens.

Förändringar

ISP

Verksamhetens övergripande målsättningar och inriktning ligger fast. Några större förändringar har därför inte skett i verksamheten jämfört med närmast föregående budgetår.

Europainformation

Verksamhetens inriktning och målsättningar ligger fast.

Proriteringar

ISP

ISP installerar under 1998 ett nytt ärendehanteringssystem. Under 1999 bör inkörningen av det nya systemet prioriteras liksom information till företag, myndigheter och allmänheten om den exportkontroll som myndigheten bedriver.

Europainformation

Under 1999 kommer verksamheten att intensifieras för att öka kunskaperna i Europafrågorna. Antalet mottagare av informationsmaterial bör öka. I detta arbete behöver den moderna tekni-

ken utnyttjas i större utsträckning än hittills och även marknadsföring användas. Ytterligare en del av strävan att öka kunskaperna utgör det stöd i form av projektbidrag för informations- och kunskapshöjande insatser som kan ges till ideella organisationer och stiftelser. Regeringen kommer fortsatt att prioritera information om EU:s utvidgning och om reformarbetet i EU samt om EMU-frågan.

7.3 Resultatbedömning

ISP

Sammantaget bedöms målen för verksamhetsområdet i huvudsak ha uppfyllts under budgetåret 1997 och första halvåret 1998.

Europainformation

Det informationsarbete som bedrivits om EU:s regeringskonferens och om Amsterdamfördraget har i stort uppfyllt de mål som sattes upp för verksamheten. Kännedomen om Amsterdamfördraget har ökat. Antalet mottagare av regeringens information har ökat.

7.4 Revisionens iakttagelser

ISP

Regeringen konstaterar att det vid granskning av ISP:s bokslut och redovisning för budgetåret 1997 framkommit anmärkningar, vilket framgår under Regeringens överväganden.

7.5 Anslag

E1 Inspektionen för strategiska produkter

Tabell 7.1 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	13 659	Anslagskredit	102
1998	Anslag	15 801	Utgiftsprognos	15 550
1999	Förslag	16 027		
2000	Beräknat	16 209 ¹		
2001	Beräknat	16 262 ²		

¹ Motsvarar 15 927 tkr i 1999 års prisnivå

² Motsvarar 15 727 tkr i 1999 års prisnivå

Inspektionen för strategiska produkter (ISP) inrättades den 1 februari 1996 genom att Krigsmaterielinspektionen (KMI) inom Utrikesdepartementets handelsavdelning ombildades till en myndighet (prop. 1995/96:31, bet. 1995/96:UU3, rskr. 1995/96:93).

ISP skall sköta tillsyn och annan kontroll enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel och lagen (1998:397) om strategiska produkter. Inspektionen skall också vara nationell myndighet enligt Sveriges åtaganden inom ramen för icke-spridning av kemiska vapen. Inspektionen prövar förvaltningsärenden om kontroll över krigsmateriel och varor med dubbla användningsområden.

Inspektionen har till sitt förfogande dels det parlamentariskt sammansatta exportkontrollrådet (EKR), dels det teknisk-vetenskapliga rådet (TVR).

Kostnaden för verksamheten täcks av avgifter som redovisas mot särskild inkomsttitel på statsbudgeten. Avgiften tas ut av företag vars produkter omfattas av kontrollen över krigsmateriel och varor med dubbla användningsområden.

Inspektionen har varit tvungen att utnyttja 102 000 kronor av anslagskrediten under 1997 för att klara sina ekonomiska åtaganden.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Såvitt kan bedömas har ISP säkerställt att exportkontrollens syften uppnåtts samt att Sveriges internationella åtaganden fullföljts inom ramen för ISP:s verksamhetsområde. De relativt stora

arbetsbalanser m.m. som fanns för ett år sedan har undanröjts.

Antalet beviljade utförelsetillstånd på krigsmaterielsidan och värdet av dessa ökade kraftigt under 1997. Under första halvåret 1998 har värdet av beviljade utförelsetillstånd dock minskat jämfört med motsvarande period under 1997. Samtidigt har flera ansökningar blivit allt mer komplicerade och kräver längre handläggningstid än förr. Till detta kommer ett stort antal tillstånd att tillverka och tillhandahålla krigsmateriel m.m. Antalet tillstånd avseende export av varor med dubbla användningsområden var i stort sett oförändrat jämfört med samma period under närmast föregående år.

Eftersom ISP inrättades så sent som under budgetåret 1995/96 är det svårt att göra några kvantitativa jämförelser med tidigare år. Myndigheten har dock under ett intensivt uppbyggnadsskede på ett effektivt sätt kunnat sköta sina löpande åligganden av vilka tillståndsgivningen utgör myndighetens kärnverksamhet. I samband med övergången till en självständig myndighet har vissa problem bl.a. avseende datasystemet kunnat konstateras. Efter upphandling av ett nytt ärendehanteringssystem under 1998 förestår ett omfattande arbete med inkörning av detta under 1999.

I syfte att förstärka myndighetens internationella kontaktnät, som är en viktig förutsättning för ett effektivt internationellt samarbete på exportkontrollområdet, har ISP inlett ett ökat besöksutbyte med främst länder i Västeuropa och Nordamerika.

Under första halvåret 1998 har en omfattande hemsida gjorts tillgänglig på Internet, vilket representerar en ny möjlighet att sprida information till allmänheten.

Regeringens bedömning med anledning av revisionens iakttagelser

RRV har riktat invändningar mot ISP:s årsredovisning. Enligt RRV uppfyller ISP:s resultatredovisning för 1997 inte väsentliga återrapporteringskrav enligt regleringsbrevet. Även på delårsrapporten för första halvåret 1998 har ISP fått en invändning. Vidare har RRV vid sin årliga ekonomisk-administrativa värdering, s.k. EA-värdering, givit ISP omdömet ej tillfredsställande. Regeringen ser allvarligt på denna kritik och har uppmanat ISP att snarast undanröja de kon-

staterade bristerna i myndighetens redovisning. Utvecklingen kommer noggrant att följas.

Slutsatser

Regeringen finner det väsentligt att ISP fortsätter att förstärka sin beredskap för att möta tidens krav på information om dels myndighetens tillståndsverksamhet, dels information till företag, andra myndigheter och allmänheten. Ett enigt konstitutionsutskott har ställt sig bakom önskemålet att ISP "föreses med särskilda resurser för insatser avseende möjligheten att förse allmänheten med basinformation om krigsmaterielexporten". Mot denna bakgrund föreslås anslaget uppgå till 16 027 000 kronor budgetåret 1999.

Vid anslagsberäkningen har en teknisk justering gjorts av anslaget. Justeringen har genomförts med anledning av att en korrigerings justering gjorts av den justering som genomfördes av anslagen för år 1998 med anledning av att sättet att finansiera avtalsförsäkringar på det statliga området förändrades (se bilaga 1, avsnitt 4).

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	15 801
Pris- och löneomräkning	+ 199
Justering av premier	+ 27
Förslag 1999	16 027

E2 Europainformation m.m.

Tabell 7.2 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	8 396	Anslags-sparande	404
1998	Anslag	7 800	Utgifts-prognos	5 204
1999	Förslag	21 800		
2000	Beräknat	21 800		
2001	Beräknat	21 800		

Regeringskansliet bedriver sedan flera år genom Utrikesdepartementet en bred och saklig informationsverksamhet om den europeiska integrationen riktad till den svenska allmänheten. Det är en viktig del av den svenska öppenheten att medborgarna på ett enkelt sätt kan få informa-

tion om den politik regeringen för i EU-arbetet. Verksamheten, som bl.a. består av dokumentation om svensk EU-politik och pågående förändringar inom EU-samarbetet, framtagande av publikationer och arrangerandet av seminarier och hearings, syftar till att öka kunskaperna om EU och den politik regeringen för i EU-samarbetet. Därigenom stimuleras även debatten om EU-frågorna.

En reservation från budgetåret 1995/96 finns bl.a. på grund av organisatoriska förändringar 1995 kvar på anslaget. Reservationen har använts för information om regeringskonferensen 1996, som resulterade i Amsterdamfördraget. Under 1998 används den också för projektbidrag för informations- och kunskapshöjande insatser om EU, eftersom inga extra medel har anslagits för detta ändamål.

Som ett led i regeringens besparingsåtgärder minskades anslaget för Europainformation m.m. år 1998 med en miljon kronor.

Regeringens överväganden

Resultatbedömning

Regeringen prioriterade under 1997 en omfattande informationsverksamhet om EU:s regeringskonferens och Amsterdamfördraget. Syftet var att informera om sakfrågorna och att stimulera debatten. Ett nyhetsbrev gavs ut och stora seminarier arrangerades. I samband med under-tecknandet av Amsterdamfördraget genomfördes den breda informationssatsningen "Jag är nyfiken EU", som gav information om det nya fördraget i broschyrer, på kassett och på Internet. Informationssatsningen resulterade i ett dokumenterat ökat intresse och en ökad kännedom om EU och Amsterdamfördraget. Informationssatsningen kunde genomföras då det fanns en reservation på anslaget.

Utgivningen av nyhetsbrevet har fortsatt under 1998 med en övergripande inriktning på regeringens EU-politik och aktuella EU-frågor. Intresset är stort och antalet prenumeranter ökar kontinuerligt bland såväl enskilda som organisationer, skolor, studieförbund, företag m.fl. Omkring 14 000 privatpersoner har tecknat sig för en prenumeration, vilket är en ökning från förra året med 4 000. Seminarieverksamheten fortsätter också under 1998. Populärversioner av skrivelser och utredningar produceras kontinuerligt och sprids i en bred krets. De faktapromemorior Re-

geringskansliet producerar om viktigare EU-förslag har under 1997 också gjorts tillgängliga för allmänheten. Under våren 1998 erbjöds vidare alla gymnasieskolor en film, där olika personer ger sina synpunkter på EU, och ett material avsett för grupparbeten, där hänvisningar finns till organisationer som är såväl positiva som kritiska till EU-samarbetet.

Regeringen har under 1998 infört nya möjligheter för ideella organisationer och stiftelser att söka projektbidrag för informations- och kunskapshöjande insatser om EU. Projektbidragen är ytterligare ett sätt att försöka öka kunskaperna om EU och att därigenom stimulera debatten kring de europeiska framtidsfrågorna. Intresset bland organisationerna är mycket stort.

Slutsatser

Sverige är relativt ny som EU-medlem. Kunskaperna om vad EU-medlemskapet innebär behöver öka i vårt land. Kännedom om medlemskapets möjligheter är en förutsättning för att medlemskapet skall utnyttjas till fullo av såväl enskilda som företag och organisationer m.fl. Omfattande informationsinsatser om vad medlemskapet innebär kommer därför att krävas under flera år framöver. Ökade kunskaper kan också bidra till en ökad debatt om det framtida Europa, som det är angeläget att medborgarna deltar i.

Anslaget för 1999 är beräknat så att regeringen skall kunna bedriva en mer aktiv informationsverksamhet till den svenska allmänheten, bestående av bl.a. seminarier, hearings, materialproduktion i olika former, en mer omfattande distribution samt marknadsföring. Det är angeläget att den nya tekniken utnyttjas i större omfattning än hittills.

I den ekonomiska vårpropositionen avsattes särskilda medel för att öka kunskapen om Europapolitiken och dess möjligheter. Av dessa föreslås anslaget för Europainformation tillföras 14 miljoner kronor.

Det ökade anslaget motiveras av behovet av ökad kunskap i Europafrågorna och om de rättigheter och skyldigheter medlemskapet ger. Ökade kunskaper är en förutsättning för att medlemskapet skall utnyttjas till fullo. Till de prioriterade frågorna hör informationsinsatser om EU:s utvidgning, om EU:s inre marknad, om EMU och de praktiska konsekvenserna i Sverige av att elva av EU:s femton medlemsländer ingår

en valutaunion. Anslaget skall även användas till de projektbidrag för informations- och kunskapshöjande insatser om EU som började delas ut 1998, trots att inga medel då anslagits för detta.

Anslaget kan även användas för information om Sverige som EU-land i andra EU-länder.

Anslaget beräknas för år 2000 och 2001 uppgå till samma belopp som 1999. En ökad satsning på kunskapshöjande och intresseväckande informationsinsatser om Europafrågorna kräver ett långsiktigt arbete.

Beräkning av anslaget för 1999

tusental kronor

Anslag 1998	7 800
Framtidsområdet Europeiskt samarbete	+ 14 000
Förslag 1999	21 800

E3 Föreningen Norden

Tabell 7.3 Anslagsutvecklingen

Tusental kronor

1997	Utfall	7 128	¹	
1998	Anslag	7 128	¹	Utgifts- prognos 7 128 ¹
1999	Förslag	7 128		
2000	Beräknat	7 128		
2001	Beräknat	7 128		

¹ under utgiftsområde 17

Över anslaget utbetalas medel till Föreningen Nordens verksamhet. Anslaget uppgår budgetåret 1998 till 7,1 miljoner kronor.

Anslaget till Föreningen Norden överförs från budgetåret 1999 från utgiftsområde 17 Kultur, medier, trossamfund och fritid (Kulturdepartementet) till utgiftsområde 5 (den nordiska samarbetsministerns ansvarsområde). Bakgrunden till denna ändring är att ett nära samarbete med frivilligorganisationer, där Föreningen Norden intar en särställning, är ett viktigt inslag i det nordiska samarbetet. Föreningen Norden bedriver en omfattande informationsverksamhet som kan utnyttjas för att göra det nordiska regeringssamarbetet mer känt. Från Föreningen Nordens sida har framförts att stödet till dess verksamhet bör bli en integrerad del av regeringens samlade insatser för nordiskt samarbete.

Regeringens överväganden

Föreningen Norden har i anslagsframställning för år 1999 begärt en uppräknig av anslaget till 7,8 miljoner kronor samt därutöver begärt särskilda medel till informationsverksamheten vid Arena Norden m.m.

Regeringen anser att Föreningen Nordens verksamhet är värdefull och fyller en väsentlig funktion då det gäller att sprida information och ge det nordiska samarbetet en folklig förankring. Föreningen är också en central samarbetspartner vid genomförandet av samnordiska aktiviteter/program.

Regeringen har under 1998 genom särskilda beslut beviljat stöd till informationsverksamheten vid Arena Norden med 1 miljon kronor. Behovet av ytterligare sådant stöd, liksom stöd till andra aktiviteter av betydelse för det nordiska samarbetet, kommer att prövas i särskild ordning.

Anslaget har beräknats till 7,1 miljoner kronor för budgetåret 1999.

Bilaga 5.1

Sveriges samlade bidrag till FN

Bilaga 5.1

Sveriges samlade bidrag till FN

Innehållsförteckning

5.1	Sveriges samlade bidrag till FN.....	5
-----	--------------------------------------	---

5.1 Sveriges samlade bidrag till FN

O = obligatoriskt bidrag

F = frivilligt bidrag

Myndighet	FN-organisation	Utfall 94/95 Milj. kr	Utfall 95/96 (18 mån.) Milj. kr	1997 Milj. kr	O/F
1.	JUSTITIEDEPARTEMENTET				
	WIPO	1,3	1,3	1,1	O
2.	UTRIKESDEPARTEMENTET				
	FN:s reguljära budget	100,2	89,0	93,5	O
	FN:s fredsbevarande operationer	247,6	245,0	92,8	O
	UNIDO	10,0	11,0	10,5	O
	Kemvapenkonventionen	1,2	2,7	5,7	O
	Övriga obligatoriska bidrag	0,2	0,9	2,5	O
	Fredsbearande insatser	806,7	1 463,0	623,0	F
	Fred och återuppbyggnad	20,4	24,0	22,0	F
	Kvinnokonferensen i Peking	1,0	-	-	F
	DHA	3,7	5,0	-	F
	GEF	264,0	117,6	151,0	F
	HABITAT	5,0	7,5	5,0	F
	IFAD	0,02	65,3	38,0	F
	ITC	7,5	8,0	5,0	F
	UNAIDS	10,0	20,0	25,0	F
	UNCDF	40,0	64,0	40,0	F
	UNCTAD	0,9	-	-	F
	UNDCP	46,5	56,0	32,0	F
	UNDP	573,0	920,0	460,0	F
	UNESCO	2,0	3,0	2,0	F
	UNFPA	140,0	232,0	116,0	F
	UNHCR	219,6	497,0	248,5	F
	UNICEF	350,0	566,0	283,0	F
	UNIFEM	5,0	8,0	5,0	F
	UNRWA	96,0	275,0	130,0	F
	Världsbanken/IDA	648,7	1 372,0	966,0	F
	WFP inkl. IEFR/PRO	270,0	434,0	200,0	F
	WHO/PSA	4,0	6,0	3,0	F
	WMU	18,4	27,0	-	F
	UNEP (ny för 1997)			20,0	F
	Övrigt	39,4	26,1	34,0	F
Sida	FAO	100,8	39,0	46,0	F
”	HABITAT	0,9	4,7	0,6	F
”	IAEA	7,0	4,5	3,1	F
”	ICTP	4,2	6,6	5,0	F
”	ILO	19,1	20,0	20,0	F
”	IMO	4,1	-	-	F

Myndighet	FN-organisation	Utfall 94/95	Utfall 95/96	1997	O/F
		Milj. kr	(18 mån.) Milj. kr	Milj. kr	
Sida	ITC	6,2	7,7	2,9	F
"	IUCN	16,4	48,3	33,5	F
"	Mekong k	8,9	-	14,5	F
"	UNDCP	1,7	1,7	1,9	F
"	UNDESD	1,1	-	-	F
"	UNDHA	31,2	42,6	45,0	F
"	UNDP	119,2	297,0	264,0	F
"	UNEP	5,0	10,4	3,3	F
"	UNFPA	3,0	0,5	9,0	F
"	UNHCR	238,8	347,0	96,0	F
"	UNICEF	538,9	469,0	340,0	F
"	UNIDO	0,1	2,0	2,2	F
"	UNIFEM	1,0	-	1,7	F
"	UNOCHA	9,0	18,5	19,5	F
"	UNRISD	5,0	8,2	5,3	F
"	UNRWA	24,9	19,8	10,7	F
"	UNSO	5,7	0,6	-	F
"	UNV	6,0	3,0	5	F
"	Världsbanken/IDA	107,5	593,0	212,0	F
"	WFP	65,8	85,0	62,0	F
"	WHO/PSA	83,9	97,0	102,0	F
"	WIPO	1,5	0,7	-	F
"	WMU	19,6	23,7	17,2	F
"	PAHO (ej inkl. tidigare)		64,4	80,0	F
"	Övrigt	131,5	90,0	62,1	F
		<u>5 504,8</u>	<u>8 859,8</u>	<u>5 091,5</u>	
3.	SOCIALDEPARTEMENTET				
	WHO	32,6	67,1	38,4	O
	" för rapportering om läkemedels- biverkning	2,6	3,9	2,6	O
		35,2	71,0	41,0	
4.	KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET				
	IMO	1,2	1,5	1,5	O
	OTIF	2,3	0,6	1,3	O
	IRCA	0,02	0,02	-	O
	Luftfartsverket				
	ICAO	3,2	3,3	3,2	O
	Post- & Telestyrelsen				
	ITU	18,6	24,6	13,8	O
	" UPU	3,1	4,8	3,0	O
	SMHI	4,3	4,6	4,1	O
		<u>32,8</u>	<u>39,4</u>	<u>26,9</u>	
5.	UTBILDNINGSDPARTEMENTET				
	UNESCO	33,9	33,3	33,1	O

Myndighet	FN-organisation	Utfall 94/95 Milj. kr	Utfall 95/96 (18 mån.) Milj. kr	1997 Milj. kr	O/F
6.	JORDBRUKSDEPARTEMENTET FAO	29,2	28,1	31,3	O
7.	ARBETSMARKNADSDEPARTEMENTET ILO	21,1	23,1	20,5	O
8.	NÄRINGSDEPARTEMENTET WIPO	3,6	3,6	3,1	O
	Internat. Studiegruppen för bly och zink	0,2	0,2	0,2	O
	Internat. Studiegruppen för nickel	0,2	0,2	0,2	O
9.	MILJÖDEPARTEMENTET Miljöfonden	22,0	20,0	20,0	F
	Övrigt	-	4,2	3,1	F
		22,0	24,2	23,1	
TOTALT SUMMA		5 684,3	9 084,9	5 272,0	

Bilaga 5.2

Förteckning över Sveriges
utlandsmyndigheter samt
ackrediteringar för de
Stockholmsbaserade
ambassadörerna

Bilaga 5.2

Förteckning över Sveriges utlandsmyndigheter samt ackrediteringar för de Stockholmsbaserade ambassadörerna

Innehållsförteckning

5.2	Förteckning över Sveriges utlandsmyndigheter samt ackrediteringar för de Stockholmsbaserade ambassadörerna	5
-----	--	---

5.2 Förteckning över Sveriges utlandsmyndigheter samt ackrediteringar för de Stockholmsbaserade ambassadörerna

I. Beskickningar

(sidoackrediteringar inom parentes)

Abidjan
(Lomé, Ouagadougou, Porto Novo)
Addis Abeba
(Djibouti, Asmara)
Alger
Amman
Ankara
(Baku)
Athén
Bagdad***)
Bangkok
(Rangoon, Vientiane, Phnom-Penh)
Beirut*)
Belgrad
(Skopje)
Bern
(Vaduz)
Bissau*)
Bonn
Brasilia
Bryssel
Budapest
Buenos Aires
(Asunción, Montevideo)
Bukarest
Canberra
(Wellington)
Caracas
(Port of Spain, Georgetown, Paramaribo)
Colombo*)
Damaskus
Dar es Salaam
Dhaka
Dublin
Gaborone
(Maseru)
Guatemala
(San Salvador, Tegucigalpa, Belmopan)
Haag
Hanoi
Harare
Havanna
Heliga Stolen
(San Marino)
Helsingfors
Islamabad
Jakarta
Kairo
(Khartoum)
Kiev
(Chisinau)

Kuala Lumpur
Kuwait
(Abu Dhabi, Doha, Manama)
Köpenhamn
Lagos
(Accra)
Lima
(La Paz)
Lissabon
London
Luanda
(Sao Tomé)
Lusaka
(Lilongwe)
Luxemburg
Madrid
(Andorra la Vella)
Managua
(San José, Panamá)
Manila
(Koror)
Maputo
(Mbabane)
Mexico
Moskva
(Alma-Ata, Asjchabad, Bisjkek, Jerevan,
Minsk, Tasjkent, Tbilisi, Dusjanbe)
Nairobi
(Bujumbura, Kampala, Kigali)
New Delhi
(Colombo, Kathmandu, Thimphu, Malé)
Oslo
Ottawa
(Nassau)
Paris
Peking
(Pyongyang***), Ulan Bator)
Prag
(Bratislava)
Pretoria
Rabat
Reykjavik
Riga
Riyadh
(Muscat, Sana)
Rom
(Tirana, Valletta)
Santafé de Bogotá
(Quito)
Santiago de Chile
Sarajevo
Seoul
Singapore

(Bandar Seri Bagawan)
 Sofia
 Tallinn
 Teheran
 Tel Aviv
 (Nicosia)
 Tokyo
 (Majuro, Pohnpei)
 Tunis
 Vientiane*)
 Vilnius
 Warszawa
 Washington
 Wien
 (Ljubljana)
 Windhoek
 Zagreb

II. Ambassadkansli

Berlin

III. Delegationer

Sveriges ständiga representation vid Europeiska Unionen (EU) i Bryssel

Sveriges ständiga representation vid Förenta nationerna i New York

Sveriges ständiga representation vid de internationella organisationerna i Genève

Sveriges delegation vid Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) i Paris

Sveriges delegation vid Europarådet i Strasbourg

Sveriges ständiga delegation vid Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) i Wien

IV. Karriärkonsulat

a) Generalkonsulat

Gdansk
 Hamburg
 Hongkong (Macau)
 Istanbul
 Jerusalem
 Los Angeles
 New York
 S:t Petersburg
 Shanghai

b) Konsulat

Mariehamn

V. Stockholmsbaserade ambassadörer

De sex sändebuden har följande ackrediteringar:

1. Bangui (Centralafrikanska Republiken), Brazzaville, (Folkrepubliken Kongo), Kinshasa***) (Demokratiska Republiken Kongo), Libreville (Gabon), Malabo (Ekvatorialguinea), Yaoundé (Kameroun), Bissau (Guinea-Bissau), Praia (Kap Verde), N'Djamena (Tschad).

2. Banjul (Gambia), Freetown (Sierra Leone), Monrovia (Liberia).
3. Bamako (Mali), Conakry (Republiken Guinea), Dakar (Senegal), Niamey (Niger), Nouakchott (Mauretanien), Tripoli (Libyen).
4. Antananarivo (Madagaskar), Mogadishu (Somalia), Moroni (Comorererna), Port Louis (Mauritius), Victoria (Seychellerna).
5. Basseterre (St Christopher och Nevis), Bridgetown (Barbados), Castries (St Lucia) Kingston (Jamaica), Kingstown (St Vincent och Grenaderna), Port-au-Prince (Haiti), Roseau (Dominica), Santo Domingo (Dominikanska Republiken), St George's (Grenada), St John's (Antigua och Barbuda).
6. Apia (Västra Samoa), Nuku'alofa (Tonga), Suva (Fiji), Honiara (Salomonöarna), Port Moresby (Papua Nya Guinea), Port Vila (Vanuatu).

*) Beskickningen förestås av en chargé d'affaires

**) Beskickningen är tills vidare obemannad

***) Har utsänd personal